

שריבי אור

תוכן

שְׁעוֹר שְׁנַמְסֵר בְּמוֹצָאי שַׁבַּת קֹדֶשׁ עֶקֶב כ"א מְנַחֵם אָב 2

שִׁיעוֹר יוֹם רַבִּיעִי דְּבָרִים לְאוֹלָגָה..... 12

שַׁבַּת עֶקֶב תִּשְׁפ"ד..... 19

יְלִידִים שְׁנוֹלָדִים בְּקֹדֶשׁה - עֶפְסִים בְּאוֹיֵר..... 23

מַעֲלַת נְתִינַת הַצְּדָקָה..... 24

הוֹסֹפּוֹת מְמוֹרֵינוּ הֶרֶב שְׁלִיט"א..... 27

הַתְּמוּנוֹת
בְּאֵדִיבוֹת קו
הַמִּידַע * 9148

שְׁעוֹר אֵשׁ לְהִבָּה שְׁנַמְסֵר בְּמוֹצָאי שַׁבַּת קֹדֶשׁ עֶקֶב כ"א מְנַחֵם אָב

עָלִינוּ.

"מְלַחְמוֹת אָנִי עֹשִׂיתִי" — כָּל הַמְּלַחְמוֹת זֶה הַצְּדִיק עוֹשֶׂה, [הַנִּיסִים שִׁישׁ בְּמַלְחָמָה זֶה וְדָאי בּוֹכוֹת הַצְּדִיק, אֲבָל אֶפְיִלוֹן] מַה שֶּׁהִיא בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה — זֶה גַּם הַצְּדִיק עֹשֶׂה. כִּי בְּנוֹת הֵלְכוּ עִם קַעְקוּעִים, בְּנוֹת הֵלְכוּ בְּלִי בְּגָדִים, אִזּוּ בְּאֵ... עִכְשָׁיו הֵם [חַטּוּפוֹת] בְּעֵזָה, כָּל מִי שְׁמוֹרִידָה אֶת הַבְּגָדִים, חֲשׂוּפָה, מוֹצֵאת אֶת עֵצְמָה בְּעֵזָה, שֵׁם מְתַעֲלָלִים בָּהּ, שֵׁם גּוֹמְרִים אוֹתָהּ, כְּכֹר מְמַאתִים וְחַמְשִׁים [שְׁבוּיִים וְחַטּוּפוֹת] נִשְׁאָרוּ רַק שְׁבָעִים וְחַמֵּשׁ, חַמְשִׁים הַשְּׁתַּחֲרָרוּ כְּכֹר

שְׁמַעְתִּי בְּשִׂמּוֹ שְׁאָמַר הָאָדָם הוּא שׁוֹמֵעַ לְשׁוֹן הָרַע, וְאִם פָּעַם אַחַת הוּא שׁוֹמֵעַ לְשׁוֹן הָרַע הוּא יִשָּׁר מְאֲמִין לוֹ, "בְּרִית כְּרוּתָה לְשִׁפְתָיִם", כָּל לְשׁוֹן הָרַע שְׁאָדָם שׁוֹמֵעַ הוּא חָיֵב לְהֶאֱמִין. וְלִכֵּן הֵילָד שְׁלוֹ חוֹלָה, וְאֶשְׁתּוֹ חוֹלָה, וְהוּא חוֹלָה, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ מְדוּעַ, הוּא אֶפְלוֹ לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא שֹׁמֵעַ לְשׁוֹן הָרַע, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁזֶה לְשׁוֹן טוֹב, שֶׁזֶה לְשׁוֹן אֱמֶת, [וְאִינוּ יוֹדַע כֻּלָּם שֶׁשֶׁמַע לְשׁוֹן הָרַע כְּדִי שִׁידַע לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה].

אִז כָּל הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם זֶה לְשׁוֹן הָרַע, לִכֵּן יֵשׁ אֶת הַצְּדִיק הָאֱמֶת, רַק הַצְּדִיק הָאֱמֶת הוּא יָכוֹל לְהִגֵּן

לומדים פי שנים, גם הבנים גם
 הבנות, הבנים מתחילים ב-2:00
 בלילה, אז זה בין הזמנים
 מתחילים ב-2:00 בלילה, ב-
 6:08 דקות זה הניץ, 6:30 כבר
 כלם במטות [נחים מהעבודת ה' בלילה],
 גם הבנים גם הבנות, מספיק
 לישון שעה וחצי עד 8:00, [ואחרי
 זה] לומדים מ-8:00 עד 20:30,
 אפלו חשבון, וב-20:30
 מתחילים מעריב.

אז זה בדיוק 600,000 אותיות,
 600,000 מלאכים [שמכל אות של
 תורה נברא מלאך]. אדם בורא בכל
 שעה שהוא לומד 48,000
 מלאכים, 48,000! עשינו
 חשבון, 200 [מלים] כפול ארבע
 [אותיות] זה 800 [אותיות בדקה], כפול
 60 [דקות בשעה] זה 48,000 [אותיות
 בשעה], כל שעה. עשר שעות =

לפני חצי שנה, אבל השאר —
 חמשים אחוז כבר נפטרו
 בענויים נוראים. שבעים וחמש
 עוד נשארו בחיים, מקומם שהיום
 ישחררו אותם כבר.

הכל תלוי בזכות התפלות, בזכות
 הצניעות של הבנות, אז חסלו את
 הננייה ואת שופיר, את סגן
 החזבאללה בלבנון. זה הכל
 בזכות התפלה של הבנות, כי
 התנא דבי אליהו אומר שהעקר
 זה התפלה של הבנות, תנא דבי
 אליהו פרק ט' אומר שאין שום
 הברדל בין בן לבת, הבן צריך
 לקום ב-2:00 בלילה, יש לו
 עכשיו ארבע שעות לישון,
 ואחרי זה יושנים עוד שעות
 ביום, נשאר מ-6:30 עד 8:30
 ואז הוא ילמד מ-8:30 עד 20:30
 — 12 שעות.

בבין הזמנים לומדים פי שנים,
 החזון איש אמר שבבין הזמנים

מראי מקומות והערות

והלא פנחס בן אלעזר היה בימים ההם, מעיד
 אני עלי את השמים ואת הארץ בין ישראל
 בין עכו"ם בין איש בין אשה בין עבד ובין
 שפחה הכל לפי המעשה שהוא עושה כך
 רוח הקודש שורה עליו.

¹ תנא דבי אליהו רבה - פרק ט

ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא
 שופטה את ישראל בעת ההיא (שופטים ד)
 וכי מה טיבה של דבורה שהיא היתה שופטת
 את ישראל בעת ההיא ומתנבאה עליהם

הקרעפלאך, אוכלים רק בפורים ובערב יום 480,000.

קסר עוד 120,000 ל-600,000, עוד שעתים זה עוד 96,000, כל שעה זה 48,000 — שעתים זה 96,000, אז אנחנו אמרנו 480,000 ועוד 96,000 = 576,000, אז קסר לנו עוד 24,000. (אז נביא קצת בורקס, קצת בלינצ'עס, לאטקעס, אמנם זה בחנפה, לאטקעס אכלנו בחנפה, אז אכלנו גמרנו את כל הלאטקעס ואת כל

נבראים כל יום. 600,000 מלאכים מבראים כל יום - אז איך באמת משלימים מ- 576,000 ? 12 שעות זה

576,000 , כִּמָּה זֶה שְׁעָה ?
 48,000 . וְכִמָּה זֶה חֲצֵי שְׁעָה ?
 24,000 . כִּמָּה זֶה 576,000 וְעוֹד
 24,000 ? 600,000 ! 600,000
 מְלֵאכִים בּוֹרְאִים כָּל 12 וְחֲצֵי
 שָׁעוֹת, עֲשִׂינוּ אֶת הַחֲשָׁבוֹן .

עֲכָשְׁיו 22:07 , כָּלֶם הוֹלְכִים
 לִישׁוֹן, גַּם בָּנִים גַּם בָּנוֹת. הַבָּנִים
 יָקוּמוּ ב־2:00 , הַבָּנוֹת יָקוּמוּ ב־
 6:00 , ב־5:00 , יִגְמְרוּ ב־7:00
 אֶת הַוְּתִיקִין, 6:30 כָּלֶם כִּכְּר
 בַּמַּטּוֹת שְׁעָה וְחֲצֵי, יֵאָכְלוּ
 אַרוּחַת בִּקְרָה, הַבָּנוֹת יִלְמְדוּ
 חֲשׁוֹבוֹן וּמְתֵמְטִיקָה .

כִּי יֵשׁ אַרְבַּע בְּחִינּוֹת: חֲכָמָה בִּינָה
 וְדַעַת, זֶה שְׁלֵשׁ, וְהַעֲקֵב זֶה
 מְלָכוֹת שְׁבַמְלָכוֹת, זֶה עֲשִׂיָּה,
 דַּעַת זֶה יִצְרָה, בִּינָה זֶה בְּרִיאָה,
 וְחֲכָמָה זֶה אֲצִילוֹת. כָּל בַּת
 צְרִיכָה לְהַגִּיעַ לְחֲכָמָה, כְּמוֹ יַעֲלֵ
 שְׁזֹכְתָה לְחֲכָמָה, הִיא יְדַעָה אֶת
 הַשֵּׁם הַמְּפָרָשׁ, יַעֲלֵ יְדַעָה אֶת
 הַשֵּׁם הַמְּפָרָשׁ, "בְּלֵאֻט" [שִׁפְטִים ה'
 כֵּא] זֶה הַשֵּׁם הַמְּפָרָשׁ, "בְּלֵאֻט" זֶה
 [גִּימְטְרִיא] 42 . כִּמָּה זֶה ל' ? 30 ,
 כִּמָּה זֶה א' ט' ? 10 , כִּמָּה זֶה כִּכְּר
 בִּיחַד ? 40 . וְעוֹד ב', אִזְ הַשֵּׁם

הַמְּפָרָשׁ זֶה שֵׁם מ"ב. אִזְ הִיא
 יְדַעָה. כִּי אִם סִיסְרָא רָאֲתָה אֶת
 הַכֹּל בְּעִיר, וְהִיא בְּכַתָּה 10
 בְּכִיּוֹת, אִם עֲרַבְיָה מוֹרִידָה עֲשֶׂר
 בְּכִיּוֹת, עֲשֶׂר דְּמַעוֹת, אִזְ צְרִיכִים
 מֵאָה תְּקִיעוֹת לְבִטֵּל אֶת הַמֵּאָה
 בְּכִיּוֹת, אֶת הַמֵּאָה טְפוֹת (- דְּמַעוֹת).

אִזְ כָּל בַּת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאִין
 הַבְּדֵל בִּינָה לְבִין בֶּן, לְהַפְּרֹךְ
 הַשֵּׁכֶל שֶׁל הָאִשָּׁה הוּא פִי מְלִיוֹן
 מֵאֲשֶׁר שֶׁלֶבֶן, כְּתוּב [בְּעִזְחִים] בְּדָף
 צַד שֵׁשׁ שׁוֹרוֹת מְלֵמְטָה עֵץ חַיִּים,
 שְׁהַשֵּׁכֶל שֶׁל הַבַּת הוּא פִי מְלִיוֹן
 מֵהַשֵּׁכֶל שֶׁלֶבֶן .

כִּי עֲכָשְׁיו חֲזַרְנוּ עוֹד פַּעַם עַל
 חֲטָא קִרְחָה, דָּתָן וְאַבְיָרָם, כָּל
 הַבָּנִים הֵם הָאֲמִינוּ לְקִרְחָה, כָּל
 הַגְּבָרִים הָאֲמִינוּ לְקִרְחָה. ה"יִשְׁמַח
 מֹשֶׁה" אָמַר: אֲנִי הֵייתִי בְּאֲמָצֵעַ,
 אֲנִי לֹא יְדַעְתִּי מִי צוֹדֵק, אֲנִי לֹא
 יְדַעְתִּי אִם מֹשֶׁה צוֹדֵק אוֹ אִם קִרְחָה
 צוֹדֵק. כִּכָּה אָמַר ה"יִשְׁמַח
 מֹשֶׁה", הוּא אָמַר: אֲנִי זוֹכֵר אֶת
 הַגְּלָגוֹל שְׁלִי מִזְמַן קִרְחָה, אֲנִי
 עֲמַדְתִּי בְּאֲמָצֵעַ, וְרֵאִיתִי אֶת כָּלֶם
 נִבְלָעִים בְּאֲדָמָה. אֲבָל קִרְחָה אָמַר:
 אֲפֹלוּ אִם אֲנִי אֲבָלַע בְּאֲדָמָה —

תִּלְכוּ עַד הַסּוּף [נִגְדַּ מִשָּׁה].

מְקוֹר הַרְשָׁע, מְקוֹר הַרְשָׁע זֶה הִיְהוּדִים, כְּמוֹ שְׁחֹמֵי־יָם אֹמֵר, הַרְשָׁע זֶה רַק הִיְהוּדִים, הֵם מְקוֹר הַרְשָׁע, הֵם [-], הֵם מוֹכְרִים סְמִים, בְּשׁוּבוֹ בְּנִים כָּלֵם מוֹכְרִים סְמִים, הוּא יוֹדֵעַ אֵת זֶה, חוֹמֵי־יָם יוֹדֵעַ אֵת זֶה, לְכֵן הוּא זָרֵק אֶתְמוֹל מֵאָה כְּטַבְּמִי"ם עַל שׁוּבוֹ בְּנִים, אָבֵל זֶה לֹא הִגִּיעַ... כְּטַבְּ"ם עוֹשֶׂה מְאֵתִים קִילוֹמֶטֶר לְשָׁעָה, כָּל [1000] קִילוֹמֶטֶר זֶה חֲמֵשׁ שָׁעוֹת, אִז 1,800 קִילוֹמֶטֶר זֶה יוֹצֵא 9 שָׁעוֹת, עַד שְׁמִיעַ לְפָה כְּטַבְּ"ם. אִז עֲלִיתִי עַל הַגֵּג כָּל הַלֵּלָה, הַתְּעִיפֵתִי, אֵיךְ שִׁירְדֵתִי הַבֵּיתָה פִּגַּע כְּטַבְּ"ם בְּבֵיתִי, עֲשֵׂה לִי חוֹר בְּסֻלּוֹן, עֲכָשִׁי מְשַׁפְּצִים אֵת זֶה.

אָבֵל טִיל עוֹשֶׂה חֲמֵשׁ... כָּל בַּת צְרִיכָה לְדַעַת אֵת הַחֲשִׁבוֹן, זֶה יוֹצֵא חֲמֵשׁ מֵאוֹת מֶטֶר לְשָׁנִיָּה, זֶה נִקְרָא — אוֹמֵן זֶה 1,800 אִז זֶה לְחֶלֶק לְחֶמֶשׁ — 360, לְחֶלֶק לְשָׁשִׁים זֶה 6 דְּקוֹת, דְּקָה הַמְרָאָה וְדְקָה נְחִיתָה — תוֹךְ שְׁמוֹנֶה דְּקוֹת מְגִיעִים לְאוֹמֵן, מִי שִׁיֵּצֵא עֲכָשִׁי לְאוֹמֵן עִם טִיל הוּא מְגִיעַ תוֹךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, בִּ-22: 15 הוּא

כָּלֵם הוֹלְכִים לְקַפְּלָן, עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת כָּלֵם הוֹלְכִים לְקַפְּלָן, לְצַעֵק "בִּיבֵי רוֹצַח". וְהִ"רוֹצַח" זֶה הֵם, שְׁהֵם בְּעַד הַשְּׂמָאל, אָפְלוּ עֲכָשִׁי שְׁשָׁחֲטוּ אֵת כָּלֵם וְהַתְּעַלְלוּ בְּכָלֵם — הֵם אוֹמְרִים שְׁחַמָּאס צוֹדֵק. הַפְּרוֹפְסוֹרִית שֶׁל הוֹאֲרֵד, אִז הִיא יִשְׂרָאֵל אִמְרָה שְׁחַמָּאס צוֹדֵק, זֶה מְגִיעַ לִיְהוּדִים, הִיְהוּדִים זֶה הָעַם הַכִּי רָשָׁע. עֲכָשִׁי גַם בְּקוֹלוֹמְבִיָּה, הִיָּה שְׁלִשָּׁה, קוֹלוֹמְבִיָּה, הוֹאֲרֵד, הַשְּׁלִישִׁית אֲנִי לֹא זוֹכֵר. קוֹלוֹמְבִיָּה כְּבָר פִּטְרוּ אוֹתָהּ לְפָנַי שְׁבוּעִים, הִיא לֹא עֲמָדָה בְּלַחְצִים, כִּי הִיא טְעֵנָה שְׁחַמָּאס צוֹדֵק, הִיא בְּעַד הַחֲמָאס. הוֹאֲרֵד, לֹא, אִי אָפְשֵׁר, כִּי הִיא כּוֹשִׁית, אִם יִפְטְרוּ אוֹתָהּ אִז שׁוּם כּוֹשִׁי לֹא יִבְחַר בְּבִידוֹן, לֹא בְּקַמְלָה הָאָרִיס שְׁהִיא אֲנִטִישְׁמִית עוֹד מִמֵּתִי שְׁהִיא יוֹנֵקֶת אֵת הַחֵלֶב אִם, הִיא אוֹמְרַת שְׁצָרִיכִים לְהַשְׁמִיד אֵת כָּל הִיְהוּדִים, פֶּעַם אַחַת לְחַסֵּל אוֹתָם וְאִז יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁהִיטְלָר אָמַר. הִיְהוּדִים הֵם

החשבונות,
ולשלח את זה לרב
בשבת, כל בת
צריכה לחתם את
השם שלה, לדעת
את כל החשבונות
של הטילים, שאיך
שטיל שהוא עושה
1,800 קילומטר
בשש דקות.

ואיך דניאל היה
בגב האריות, כמה
אריות היו בגב?
1464 ! 1464
גימטריא דניאל,
בדיוק גימטריא
דניאל איש
חמודות,
זה "חמודות"
464, ואיש, איש

זה אל"ף, אז עשינו חשבון. פי
הקרמלין הראשון זה היה בכבל,
האנגלים קוראים לזה פרלמנט,
ובארצות הברית קוראים לזה
קונגרס, אז באמריקה זה 462,
ובאנגליה זה 366, ובארץ זה
120. איך לומדים 120? למה

מגיע לאומן, הוא יכול להיות
שם לא יותר משעתיים, עד
24:15, להגיד שבע תקון הכללי
ולחזור מיד בחזרה ב-20:24 הוא
כבר פה בחזרה, יש לו לישון
שעה וחצי, עד שיתחילו
הלמודים של הלילה.

הבנות צריכות לדעת את כל

לְאֵן הֵם הִלְכוּ? לְטִיל ב'פֶּאֲרָק'
אֵיפֹה הָיָה ה'פֶּאֲרָק'? בְּגַב
הָאֲרִיּוֹת!

אִז כִּמָּה זֶה כָּל אֶחָד אֲשֶׁה וַיֵּלֶד?
כִּמָּה זֶה בִּיחָד? 122 כְּפוּל שְׁלֹשׁ
= 366.

עֲכָשְׁיו עָשׂוּ מֵהֶם "פֶּעֲרֻטְאֵלְאָךְ"
(- רבּע), לְכַבוֹד מְלוּהַ מְלָכָה
הִבִּיאוּ לָרֵב פֶּעֲרֻטְאֵלְאָךְ, אִז גַּם
אִז הָיוּ שׁוֹבֵי בָּנִים, אִז יֵשׁ כְּבָר, אִז
צָרִיכִים לֵאכֹל פֶּעֲרֻטְאֵלְאָךְ,
וְצִיָּקוֹן, הַמְּבוֹרָגֵר, פֶּעֲרֻטְאֵלְאָךְ...
אִז עָשׂוּ מִכָּל אֶחָד פֶּעֲרֻטְאֵלְאָךְ,
אִז כִּמָּה זֶה פֶּעֲרֻטְאֵלְע? כִּמָּה זֶה?
רַבֵּעַ. אִז אִם עָשׂוּ מִכָּל אֶחָד אַרְבַּע
פֶּעֲרֻטְאֵלְאָךְ, אִז כִּמָּה אֲרִיּוֹת
קָפְצוּ עַל כָּל אֶחָד? כָּל אֲרִיָּה אֹכֵל
פֶּעֲרֻטְאֵלְע אֶחָד, זֶה הָיָה מְלוּהַ
מְלָכָה, וְעַל כָּל אֶחָד אַרְבַּע
אֲרִיּוֹת, אִז זֶה 366, 300 כְּפוּל 4
זֶה 1,200, 60 זֶה 240, וְעוֹד 6 זֶה
24 = 1464. כָּל בַּת תַּעֲשֶׂה אֶת
הַחֲשָׁבוֹן, וְכָל אֶחָד יַעֲשֶׂה אֶת
הַחֲשָׁבוֹן.

וְגַם כֵּן אֶת ה"בְּתִיִּים", לְחֲשֹׁב אֶת
ה"בְּתִיִּים", כִּמָּה "בְּתִיִּים" יֵשׁ. אִז
אֲמַרְנוּ, אִם זֶה 3 זֶה 6, אִם זֶה 4

120? כִּי כָּל דְּבָר מַעֲתִיקִים
מֵהַתְּנִי"ךְ, הַצִּיּוֹנִים כָּל דְּבָר
מַעֲתִיקִים מֵהַתְּנִי"ךְ, אִז בַּתְּנִי"ךְ
כְּתוּב שְׂאֲצֹל דְּנִיָּאל זֶה הָיָה 120,
וְעוֹד דְּנִיָּאל וְעוֹד 2 זֶה 123,
וְהוֹרִידוּ אֶת דְּנִיָּאל — אֶת דְּנִיָּאל
מִוִּרְיָדִים מֵהַחֲשָׁבוֹן, בְּלִי דְּנִיָּאל,
פַּעַם אַחַת הוֹרִידוּ אוֹתוֹ, אִז כִּמָּה
זֶה 123 פְּחוֹת אֶחָד? 122.

כְּפוּל שְׁלֹשׁ כִּמָּה זֶה? כִּי כָּל אֶחָד
לָקַח אֶת אֲשֶׁתוֹ אֹתוֹ, שִׁיזְרָקוּ
אוֹתוֹ עִם הָאִשָּׁה. לֹא הוֹלְכִים בְּלִי
הָאִשָּׁה, אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת לְשׁוֹם
מְקוֹם לֹא לְלַכֵּת בְּלִי אֲשֶׁתוֹ, אִין
דְּבָר כְּזֶה, אֶת זֶה לוֹמְדִים
מֵהַבְּבָלִים, הֵם כָּל אֶחָד הֵלֵךְ עִם
אֲשֶׁתוֹ, הִלְכוּ 'לְטִיל' ב'פֶּאֲרָק'...
אֵיפֹה הָיָה ה'פֶּאֲרָק'? בְּתוֹךְ גַּב
הָאֲרִיּוֹת! הָיָה פֶּאֲרָק יְפֹה עִם
נְחָלִים, עִם עֲצִים, עִם פְּרָחִים,
כְּלִיָּוִת, רַקְפּוֹת, כָּל אֶחָד לָקַח אֶת
אֲשֶׁתוֹ, אִין דְּבָר כְּזֶה בְּלִי אֲשֶׁתוֹ.

וְלָקַח וְגַם יָלֵד, לָקַחוּ עֲגָלָה עִם
תִּינּוֹק, עִם יָלֵד קָטָן שְׁנוּלֵד לָהֶם,
בּוֹבֵי כְּזֶה, כְּזֶה מִתּוֹק כְּזֶה, וְגַם
הָיָה לוֹ פֹּאוֹת, כָּל אֶחָד הֵלֵךְ עִם
הַתִּינּוֹק שְׁלוֹ וְעִם אֲשֶׁתוֹ הִקְרָה,

תכתב בשבת את כל הפסוקים של "כד", אם הִיָּה עֶשֶׂר זֶה הִיָּה 240, כי זֶה הוֹלֵךְ 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, 512, 1024. הגענו ל-1024 תוך שתי שניות, אחרי זה [עוד] עֶשֶׂר שְׁנִיּוֹת זֶה מְלִיּוֹן, [-] שְׁלֹשִׁים שְׁנִיּוֹת זֶה מְלִיאָרד, אַרְבָּעִים שְׁנִיּוֹת זֶה אֶלֶף מְלִיאָרד, חֲמֵשִׁים זֶה מְלִיּוֹן מְלִיאָרד, שֵׁשִׁים שְׁנִיּוֹת זֶה כָּבֵר טְרַלְיֹן,

ושבעים שניות זה אֲנַחְנוּ מְגִיעִים לְאֶלֶף טְרַלְיֹן, שְׁמוֹנִים זֶה כָּבֵר מְלִיּוֹן טְרַלְיֹן, וְתִשְׁעִים מְגִיעִים לְמְלִיאָרד טְרַלְיֹן, זֶה מִשָּׁה רִבִּינוּ אָמַר "אֶלֶף" [דְּבָרִים א, יא], זֶה

— 24, אם זה 5 — 120, 6 — 720, בראשית יש 6 אותיות זה 720 [צירופים], אחרי זה 7 — 5,040, 8 זה 40,320, 9 — 332,880, כשמגיעים לעֶשֶׂר זֶה 3,628,800, אם מגיעים לשלש עשרה זה 6,224,000,000. כל בת תעשה את החשבון עד 13, אפלו עד 20.

וכל בת תעשה את החשבון, עושים את זה בחמש שניות, את החשבון של "כהם וכהם" [שמואל ב' כד, ג], שכל אחד יכתב את הפסוקים של רבקה, כמה "כד" כתוב אצל רבקה? כמה "כד"? 9 "כד"², כל אחד יבדק. כל בת

מוראי מקומות והערות

על ידה ותשקה:

- ו. (כ) ותמהר ותער פדה אל השקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו:
- ז. (מג) הנה אנכי נצב על עין המים והנה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מפדה:
- ח. (מה) אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרוץ העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא:
- ט. (מו) ותמהר ותורד פדה מעליה ותאמר שמה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה:

² בראשית כד

- א. (יד) והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדה ואשתה ואמרה שמה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע פי עשית חסד עם אדני:
- ב. (טו) ויהי הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה:
- ג. (טז) והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרוץ העינה ותמלא כדה ותעל:
- ד. (יז) וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים מפדה:
- ה. (יח) ותאמר שמה אדני ותמהר ותרוץ פדה

220 זֶה אֶלֶף מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן
טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן, 230 זֶה מְלִיוֹן
מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן,
הִגְעֵנוּ כָּבֵד ל־69 אָפְסִים.

כְּשֶׁמְגִיעִים לַעֲשֹׂרָה כ"ד... רִבְקָה
זָכְתָה לְחֹשֶׁעַ כ"ד, אִם הִיא הִיְתָה
זוֹכָה לַעֲשֹׂר כ"ד, הִיא הִיְתָה
מְכַנְיָה אֶת עֵשׂוֹ, לֹא הִיְתָה חֲמָאֵס,
לֹא הִיְתָה גִיְהָאֵד. ב־230 זֶה מְלִיוֹן
מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן,
240 זֶה עֵשֶׂר פְּעָמִים כ"ד, וְאֵז
תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, אִזּוֹ זֶה בְּדִיוֹק, יִהְיֶה
מְלִיאָרְד מְלִיאָרְד — שְׁזָה
טְרַלְיוֹן, וְעוֹד טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן
טְרַלְיוֹן, אַרְבַּע פְּעָמִים טְרַלְיוֹן,
72 אָפְסִים.

כִּי מְלַחֶמֶת גּוֹג וּמִגּוֹג הָאֲחֵרוֹנָה
תִּהְיֶה בְּתַקְעָ"ב. וְכָל אֶחָד יִלְמַד
אֶת פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, כָּל אֶחָד
יִקְנֶה פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, זֶה
עֹשִׂים שְׁקָל, מִי שָׂאִין לוֹ —
יִקְבַּל מִתְּנָה מִהֶרֶב! עִכְשָׁיו אֲתָה
בָּא הַבִּיְתָה אֲתָה לְוֹמַד פְּרָקֵי דְרַבִּי

עִכְשָׁיו הִיְתָה פְּרֻשַׁת דְּבָרִים, אֶלֶף
כְּפוֹל אֶלֶף, אִזּוֹ אִם אֲנַחְנוּ מְגִיעִים
לְתַשְׁעִים מְגִיעִים לְמְלִיאָרְד
טְרַלְיוֹן, בְּמֵאָה אֲנַחְנוּ מְגִיעִים
לְאֶלֶף מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן. כָּל בַּת
תַּחֲשֹׁב אֶת זֶה בְּמַהִירוֹת שֶׁל
עֹשִׂרִים שְׁנִיּוֹת, אִזּוֹ מְגִיעִים, ב־
110 זֶה מְלִיוֹן מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן,
ב־120 זֶה מְלִיאָרְד מְלִיאָרְד
טְרַלְיוֹן — זֶה נִקְרָא פְּעָמִים
טְרַלְיוֹן, זֶה שְׁנַי טְרַלְיוֹן, זֶה
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ אָפְסִים.

130 זֶה (מְלִיוֹן) [אֶלֶף] טְרַלְיוֹן
טְרַלְיוֹן וּב־140 זֶה מְלִיוֹן טְרַלְיוֹן
טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן, וּב־150 זֶה
מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן, ב־160
זֶה אֶלֶף מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן,
170 זֶה מְלִיוֹן מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן
טְרַלְיוֹן, 180 מְלִיאָרְד מְלִיאָרְד זֶה
טְרַלְיוֹן — זֶה שְׁלֹשׁ טְרַלְיוֹן, זֶה
בְּדִיוֹק חֲמֵשִׁים וְאַרְבַּע אָפְסִים,
180 זֶה טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן.

190 זֶה אֶלֶף טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן
טְרַלְיוֹן, 200 אֲנַחְנוּ כָּבֵד מְגִיעִים
לְשֹׁשִׁים אָפְסִים, מֵאֲתִים זֶה מְלִיוֹן
טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן, 210 זֶה
מְלִיאָרְד טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן טְרַלְיוֹן.

אֲלֵי־עֶזְרָא פָּרַק כַּח³, שְׁכָל הַנְּבוּאָה
שֶׁל בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים "וְהִנֵּה
אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלְתָ עָלֵינוּ"
[בְּרֵאשִׁית טו, יב], "אֵימָה חֲשֵׁכָה
גְדֹלָה" — זֶה גּוֹג וּמַגּוּג הָאֲחֵרוֹן,
וְזֶה רַק יִהְיֶה 28 שָׁנָה לְפָנַי סוּף
הָאֶלֶף הַשְּׁשִׁי.

לָמָּה 28? מְתֵי מַדְלִיקִים גֵּרוֹת
בִּירוּשָׁלַיִם — 40 דְּקוֹת לְפָנַי
הַשְּׁקִיעָה, כִּמָּה זֶה 40 דְּקוֹת
מִשְׁעָה? שְׁנֵי שָׁלִישׁ! כִּמָּה זֶה
שְׁעָה בְּשָׁנוֹת הָעוֹלָם? 42! [1000
לְחֶלֶק 24 = 42 בְּקִירוּב], אִז 28 זֶה
בְּדִיוֹק שְׁנֵי שָׁלִישׁ. כָּל בַּת תַּעֲשֶׂה
אֶת הַחֲשָׁבוֹן, אִם שְׁעָה זֶה 42
כִּמָּה זֶה שְׁנֵי שָׁלִישׁ? כִּמָּה זֶה
שָׁלִישׁ? 14! כִּמָּה זֶה שְׁנֵי שָׁלִישׁ?
! 28

אִז זֶה כָּל אֶחָד [יְלַמַּד] בְּפָרְקֵי דְרַבִּי
אֲלֵי־עֶזְרָא פָּרַק כַּח בְּסוּף, שֶׁהִגְאֵלָה
הָאֲחֵרוֹנָה תִּהְיֶה בַתְּתַקַּע"ב, לְפָנַי
זֶה יִהְיֶה גּוֹג וּמַגּוּג, יִצְטָרְכוּ לְכַרְח

לְמַדְבְּרֵי יוֹת [אֲדָרְתָ אֵלֶיהוּ מִסְעֵי לְהִבּוֹ אִישׁ
חַי בְּמַדְבַּר לֵג, ב. סָאֵלִם הַחֲדָשׁ עֲמוּד 521],
יְהוּדֵי אֶחָד לֹא יִשְׁאַר כָּאן, זֶה רַק
הַנִּינִים הַנִּינִים, אוֹלֵי הַגְּלָגוּלִים
שָׁלְנוּ. אֲכָל הַרְבֵּי־הָ אוֹמֵר שְׁמִי
שְׁמִקְרָב אֵלָיו כְּכֹר לֹא יָבֵא
בְּגִלְגוּל. מִי שִׁיבֵא לְמַלְוָה מְלַכָּה
כְּכֹר לֹא יָבֵא בְּגִלְגוּל! אִז עַל כָּל
פָּנִים אָדָם צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל
הַנִּינִים וְעַל הַנִּינִים שֶׁל הַנִּינִים
שָׁלוּ⁴, שְׁאוּמֵר הַ"חֶסֶד לְאַבְרָהָם"
שִׁישְׁאָרוּ רַק שְׁבַע אֶלֶף אִישׁ,
שְׁבַע אֶלֶף אִישׁ יִשְׁאָרוּ מְכַל עִם
יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְרֵי שְׁבַת, יִהְיֶה יוֹתֵר
אֲכָל שׁוֹמְרֵי שְׁבַת שְׁלֹא יְמוּתוּ
בְּמַלְחָמוֹת הָאֵלָה זֶה רַק יִהְיֶה
שְׁבַע אֶלֶף, שְׁמַהֵם יָקוּם עִם
יִשְׂרָאֵל מִחֲדָשׁ. וְכָל אֶחָד יִתְפַּלֵּל
שֶׁהַנִּינִים שָׁלוּ וְהַנִּינֵי הַנִּינִים שָׁלוּ
יִהְיוּ מֵאוֹתָם שְׁבַע אֶלֶף. וְעַל יְדֵי
זֶה תִּבָּא הַגְּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה, בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

מִרְאֵי מַקּוּמוֹת וְהַעֲרוֹת

³ "נִתְנַנְּנוּ שְׁמִמָּה כָּל הַיּוֹם דְּוָה" חוּץ מִשְׁתֵּי יְדוֹת
שְׁעָה:
⁴ [יִתְכַן שְׁצָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל כִּי כְּתוּב שְׁאֵלוּ שִׁיִּהְרֵגוּ
בְּמַלְחָמַת גּוֹג וּמַגּוּג לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם
הַבָּא].

³ פָּרְקֵי דְרַבִּי אֲלֵי־עֶזְרָא - פָּרַק כַּח
רַבִּי אֲלֵי־עֶזְרָא בֶן עֲזַרְיָה אוֹמֵר מִכָּאן אֲתָה לְמַד
שְׁאִין מוֹשְׁלֵן שֶׁל אַרְבַּע מַלְכִּיּוֹת הִלְלוּ אֵלָא
יוֹם אֶחָד מִיּוֹמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ
רַבִּי אֲלֵי־עֶזְרָא בֶן עֲרָה בְּרַדְיָי כְּדַבְּרֵיהּ שְׁנָאֵמַר

שיעור יום רביעי דברים לאולגה

צריכים לחפש את האלוהים, איפה שהולכים - לחפש את האלוהים, ונמרוד מצא... הוא מצא את אברהם, הוא אמר הוא הצדיק האמת, הוא האלוהים שלי, מהיום הוא יהיה האלוהים שלי, ואז הוא נתן לו את הבן שלו [אליעזר] לעבד, נמרוד השתחוה לאברהם, נתן לו את הבן שלו לעבד, את אליעזר.

אז כתוב שהוא נפל על המפתן, בשמואל, ומאז לא דורכים כוהני דגון על המפתן, [5] שמואל א פרק ה

(א) וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ מֵאֶבְנֵי הָעֵזֶר אֲשֶׁר דָּוָה: יֵשׁ [אבן ה] עֵזֶר וְיֵשׁ אֲבִן הָאֵזֶל [שם התחבא דוד (ראה המעשה בשמואל-א כ), עֵזֶר זֶה [גימטריא] 277.

(ב) וַיִּקְחוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן

(א) וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ מֵאֶבְנֵי הָעֵזֶר אֲשֶׁר דָּוָה: (ב) וַיִּקְחוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ אֶצֶל דָּגוֹן: (ג) וַיִּשְׁכְּמוּ אֲשֶׁר־דָּוִד מִמְּחֶרֶת וַהֲנִה דָּגוֹן נָפֵל לְפָנָיו אֲרֻצָּה לְפָנָי אֲרוֹן וַיִּקְחוּ אֶת־דָּגוֹן וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ לְמִקְוָמוֹ: (ד) וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֹקֶר מִמְּחֶרֶת וַהֲנִה דָּגוֹן נָפֵל לְפָנָיו אֲרֻצָּה לְפָנָי אֲרוֹן וַהֲנִה וַיֵּרָאשׁ דָּגוֹן וְשִׁתִּי פָּפוֹת יָדָיו פָּרְתוֹת אֶל־הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׂאָר עָלָיו: (ה) עַל כֵּן לֹא יִדְרְכּוּ כֹהֲנֵי דָּגוֹן וְכָל הַכֹּהֲנִים בֵּית דָּגוֹן עַל מִפְתָּן דָּגוֹן בְּאֲשֶׁר־דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (שמואל-א פרק ה)

[ראש העבודה זרה דגון וכפות ידיו ורגליו נכרתו] ונפלו על המפתן, ומאז לא דורכים על המפתן, וזה אומר צפניה הנביא "וּפְקַדְתִּי עַל כָּל הַדּוֹלֵג עַל הַמִּפְתָּן" (צפניה א, ט), אנשים שלא דורכים על המפתן, הפכו את המפתן לעבודה זרה.

כמו אברהם אבינו [שבשעה ש]יצא מכבשן האש, אז נמרוד אמר יש עוד אליל, מצאתי עוד אלוהים, [כלומר שאברהם הוא עוד אליל], תמיד

מראי מקומות והערות

בנות ושלושה בנים.

⁵ כאן נאמרו מילים אלו, ולא זכינו להבין כלפי מה הדברים אמורים: ואז נולדו לו שתי

וַיִּצְיָגוּ אֹתוֹ אֶצֶל דָּגוֹן : (ג) וַיִּשְׁכְּמוּ
 אֲשֶׁדוּדִים מִמַּחֲרַת וְהִנֵּה דָגוֹן נָפֵל
 לְפָנָיו אֶרְצָה לְפָנָי אֲרוֹן ה' וַיִּקְחוּ
 אֶת־דָּגוֹן וַיֵּשְׁבוּ אֹתוֹ לְמִקְוָמוֹ : (ד)
 וַיִּשְׁכְּמוּ בְּבֹקֶר מִמַּחֲרַת וְהִנֵּה דָגוֹן
 נָפֵל לְפָנָיו אֶרְצָה לְפָנָי אֲרוֹן ה'
 וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי כַּפּוֹת יָדָיו
 כְּרַתוֹת אֶל־הַמַּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׁאַר
 עָלָיו :

העיקר זה לקום בבוקר, הם תמיד קמו, לא קמו באחד, הם היו קמים בבוקר, ורואים את דגון נופל, מסכן, רחמנות, הם היו אנשים פילנטרופיים, רחמנים, אמרו צריכים להרים אותו, אם אתה רואה מישהו

נופל תרים אותו, אז ראו את דגון נופל ארצה, לקחו את דגון והחזירו, החצי, דגון זה חצי דג חצי בן אדם⁶, זה האליל של הפלשתים, קוראים לזה דגון, חצי דג למטה, אדם למעלה, אז כל החלק שלמעלה נפל למטה, התפרק, (לא יודע מי פירק את זה, אומרים ששובו בנים פירקו את זה...). אז [הפלישתים] הם הרימו את זה, אתה רואה מישהו נופל צריכים להרים, דבר ראשון זה להרים.

טוב הרימו, למחרת עוד יום, [מה שסיפר עד עכשיו] זה היה יום ראשון, למחרת יום שני עוד פעם דגון נפול ארצה, והראש חתוך, (מי

מוראי מקומות והערות

⁶ הצינוי ויקרא - פרשת אחרי מות

(הג"ה) ומאשר דלית מבארות אנשי שמש אצוק ואמלא שוקות צמחי הקבלה. דע כי עשטרות היה דמות כבש. דגון דמות חצי דג וחצי אדם. ויש מפרשים שהוא דמות עכבר. והבעל דמות שמש וירח וצבא השמים. הה"ד המקטרים לבעל לשמש לירח ולא אמר לשמש ולירח וקראו להם בעל שכל אחד בעל ושלטון בשפלים. ושמש הוא העיקר כי הוא המחלק אור לכל צבא השמים ונביאי הבעל היו נותנים הממשלה לשמש וזולתו מן הגלגלים והיו מכוונים עבודתן בהיות השמש בעלייתו עד נטייתו לערוב. וע"ז היו מכוונים סוסים ומרכבות כנגד

החמה. והוא שהנביא מוכיחם סוסים מזוינים. והה"ד ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים וגומר. שהיו מכוונים להשיג רצונם בהיות השמש בגבורתו ועד עבור הצהרים לא התל במ אליהו. וכאשר הגיע זמן המנחה התחיל אליהו בתפלתו. גלל כן אמר רבי חלבו שצריך אדם להיות נוהר בתפלת המנחה כי אז יודע כי הוא יתעלה אינו מקבל שנוי ומקרה ומשגיח ועונה לקוראיו כדרך שעשה אליהו. ואיתא בגמרא בסנהדרין נרגל דמות תרנגול. אישימא דמות עז. נבחן דמות כלב נובח תרתק דמות חמור. אדרמלך דמות פרד ענמלך דמות סוס עכ"ל:

הוא אלוהים יותר גדול מדגון.

(ו) וַתִּכְבַּד יְדֹהָ אֶל־הָאֲשֻׁדּוּדִים, וַיִּשְׂמַם, וַיִּף אַתֶּם בַּעֲפָלִים בְּטַחְרִים אֶת־אֲשֻׁדּוּד וְאֶת־גְּבוּלֵיהָ: בַּאֲשֻׁדּוּד, הַכֹּל זֶה בַּאֲשֻׁדּוּד, אֲנַחְנוּ מַכִּירִים בֵּית דַּגּוֹן, בְּבֵית דַּגּוֹן כֹּאֵן, לַיַּד שְׂדֵה הַתְּעוּפָה, אֲבָל זֶה בֵּית דַּגּוֹן אַחֵר, זֶה בַּאֲשֻׁדּוּד.

עכשיו כתוב בצפניה, מה אומר צפניה, הוא כבר 400 שנה מהסיפור של בית דגון, זה 400 שנה, מה אומר צפניה? דְּבַר־ה' אֲשֶׁר הָיָה אֶל־צְפַנְיָה בֶן־כוּשִׁי בֶן־גְּדַלְיָה בֶן־אֲמַרְיָה בֶן־חִזְקִיָּה בִּימֵי יְאֲשִׁיהוּ בֶן־אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה: (צפניה א, א). בימי יאשיהו בן אמון, זה כבר 30 שנה לפני החורבן, 22 שנה, כי יש [אחרי יאשיהו] יהויקים [שמלך] 11 [שנה], וצדקיה 11, יהויכין זה שלושה חודשים, אז [המלך יאשיהו נהרג] 22 וחצי שנה לפני החורבן, [ובימי התנבא צפניה, אם כן] כבר עברו 400 שנה.

(ח) וְהָיָה בְּיוֹם זָבַח ה' וּפְקַדְתִּי עַל־הַשָּׂרִים וְעַל־כְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל

חתך את הראש? אתה? אז יש על זה משפט בהאג, מחר יהיה משפט למה חתכו לו את הראש? מחר כולם נוסעים למשפט, מחר, עכשיו צריכים לשים את הראש בחזרה, נדיבך אותי, נביא נייד דבק...), והידיים [של העבודה זרה דגון] גם כרותות, הכפות כרותות על המפתן, רק נשאר החלק של הדג, דגון זה החלק של הדג, החצי התחתון נשאר.

(ה) עַל־כֵּן לֹא־יִדְרְכוּ כְהֵנִי דַּגּוֹן וְכָל־הַבָּאִים בֵּית־דַּגּוֹן עַל־מִפְתָּן דַּגּוֹן בְּאֲשֻׁדּוּד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: מֵאִז לֹא דוֹרְכִים כְּהֵנִי דַּגּוֹן עַל הַמִּפְתָּן, אִמְרוּ הַמִּפְתָּן הוּא גַם אֱלוֹהִים,

כָּל-הַלְבָּשִׁים מְלָבוֹשׁ נְכָרִי: כולם

לבשו כבר מלבושים של גויים
[בימי צפניה הנביא], בגדי ארגמן,
חליפות קצרות, היו לבושים כמו
היוונים, כמו רומאים.

עכשיו הוא הולך על המפתן,
פסוק ט' (ט) וּפְקַדְתִּי עַל כָּל-
הַדּוֹלֵג עַל-הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא
הַמְּמַלְאִים בֵּית אֲדֹנֵיהֶם חֶמְסַם
וּמְרָמָה: היה אסור לדרוך על
המפתן, כי המפתן זה אלוהים,
רק לדלג עליו, אז [ה' אמר:]: על כל
אלה שדולגים על המפתן, אני
אמית אותם, כי אמרו שהמפתן
בכל בית המפתן יש לו כח
אלוקי, יש לו כח על טבעי, כח
רדיואקטיבי, הקרנה רדיו
אקטיבית.

(י) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱסֶה' קוֹל
צַעֲקָה מִשְׁעַר הַדְּגָיִם וַיִּלְלָה מֶן-
הַמִּשְׁנָה וַשָּׁבֵר גְּדוֹל מֵהַגְּבָעוֹת:

היה צעקה משער הדגים.

כי [עם ישראל במדבר התלוננו ואמרו: "זָכַרְנוּ
אֶת הַדְּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם אֶת
הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבֻטָּחִים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת
הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִיִּם" (במדבר יא, ה)] הם
אמרו אכלנו [במצרים] דגים
בחנם, הם רוצים אבטיחים,
רוצים קישואים, אומר רש"י⁷
איך אומרים מלפפון [אולי צ"ל:
קישוא?]: קיו קאמבר, אז זה לא קיו
קאמבר (- קישוא) שלנו, זה משהו
כמו בצל, זה משהו חריף מאוד,
שלמעוברות אסור לאכול את
זה, קיו קאמבר זה אומר רש"י,
צריכים לדעת צרפתי, אתם לא
לומדים צרפתי זה בעיה, קיו
קאמבר.

אז הם רוצים קישואים,
אבטיחים, הם רוצים חציר,
רוצים בצל, ציבאלאך, רוצים
דגים בחנם, כי בבארה של מרים

מוראי מקומות והערות

מפני מה המן משתנה לכל דבר חוץ מאלו,
מפני שהן קשים למניקות, אומרים לאשה
אל תאכלי שום ובצל מפני התינוק, משל
למלך כו' כדאיתא בספרי (שם): הקשאים.
הם קוקומברו"ש בלע"ז: אבטחים. בורק"ש:
החציר. כרישין פוריל"ש ותרגומו ית בוציניא
וכו':

⁷ רש"י
אשר נאכל במצרים חנם. אם תאמר
שמצריים נותנים להם דגים חנם, והלא כבר
נאמר ותבן לא ינתן לכם (שמות ה, יח), אם
תבן לא היו נותנין להם חנם, דגים היו נותנים
להם חנם, ומהו אומר חנם, חנם מן המצות
(ספרי פז): את הקשאים. אמר רבי שמעון,

פס על האדמה, ובפס היה הולך מעיין. ומדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות, ראש הפסגה, פסגה זה גימטרייה נחמן, בדיוק 148, שהכל בזכות ר' נחמן, שהוא ממשיך את המים, הוא ממשיך את בארה של מרים.

באר חפרוה שרים, מי חפר אותה? משה ואהרן והמטה, המטה של משה שהיה עושה ניסים, נטה את מטך על הים, הוא בקע את הים, במדבר ניתנה להם, וממתנה נחליאל, שדה מואב.

וכל אחד [מנשיאי ישראל] נותן מקלו ועושה חריץ, ומושך אצל דגלו

לא היה דגים, היה בארה של מרים, וזה הלך לכל שבט, לכל אוהל, זה עבר בכל אוהל, "[בְּאֵר חֲפְרוּתָה שְׁרִים כְּרוּתָה נְדִיבֵי הָעָם] בְּמַחֲזֵק בְּמַשְׁעֲנֹתָם" (במדבר כא, יח)⁸.

עכשיו קראנו שירת הבאר, "עֲלֵי בְּאֵר עֲנֹו לָהּ" (במדבר כא, יז), באר חפרוה שרים, חקת, באר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם במחוקק במשענותם, עלי באר זה רחל, אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה, עלי עלי עלי, תשפכי מים, תתפזרי בכל המחנה, לכל אוהל. באר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם במחוקק במשענותם, משענותם זה הנשיאים, כל נשיא היה עושה

מראי מקומות והערות

וגם היא סובבת את כל מחנה ישראל ומשקה את כל הישימון] שנאמר (שם) ונשקפה על פני הישימון והיא נעשה נחלים שנאמר (תהלים עח) ונחלים ישטפו הן יושבין באיספקאות ובאין זה אצל זה שנאמר (שם קה) הלכו בציות נהר העולה דרך ימין [עולה] דרך ימין [העולה] דרך שמאל [עולה] דרך שמאל [כן מים מתמצין הימנה היא] נעשית נחל גדול והולכין לים הגדול ומביאין [משם] כל חמדת העולם שנאמר (דברים ב) זה ארבעים שנה [ה' אלהיך עמך] לא חסרת דבר:

⁸ תוספתא מסכת סוכה פרק ג

וכך היתה הבאר שהיתה עם ישראל במדבר דומה לסלע מלא [כברה] מפרפרת ועולה כמפי הפך הזה עולה עמהן להרים ויורדת עמהן לגאיות מקום שישראל שורין הוא שורה כנגדן במקום גבוהה כנגד פתחו של אהל מועד נשיאי ישראל באין וסובבין אותה במקלותיהן ואומרים עליה את השירה (במדבר כא) עלי באר ענו לה עלי באר והמים מבעבעין ועולין כעמוד למעלה וכל אחד ואחד מושך במקלו איש לשבטו ואיש למשפחתו [שנא' שם] באר חפרוה שרים וגו'

טבריה, איפה הבאר נמצאת? ימה של טבריה, כולם יסעו עכשיו לימה של טבריה, וכולם יטבלו בימה של טבריה, צריכים כל יום לנסוע לטבריה, כל יום!, זה שעה וחצי נסיעה, טובלים וחוזרים, כי ב[-] כתוב עולים על הכרמל ורואים את ימה של טבריה, אז באמת כל זהר [כנראה הכוונה להר שעל גדות הכינרת עליו בנויה העיר טבריה] נקרא כרמל.

עכשיו קראנו והביאותים אל ארץ הכרמל, יש בהפטרה של ירמיהו אתם תבואו אל ארץ הכרמל, הכרמל זה המקום הכי יפה בעולם יותר מהאלפים,

ומחנהו, ומי הבאר נמשכים דרך אותו סימן, כל מי הבאר נמשכים דרך אותו סימן לכל שבט, לכל אוהל, כל אוהל היה מים ליד האוהל בפתח, על ידי משה שנקרא מחוקק. משה [ועוד שלוש אותיות] זה [גימטריא] רמ"ח, חלקת מחוקק ספון.

ולא נזכר משה בשירה הזאת, כי הוא הכה בסלע, כיון שהכה בסלע אז הוא לא נזכר.

הסלע זה רחל, שמזמנים אותה לסעודה - ראש הפסגה זה גימטרייה נחמן, פסגה זה הגובה, ומשם רואים את הישימון, ואיפה זה? ימה של

ויסקי בלי גראס בלי קריסטל...
 אז מדברים על זה ששאל רץ
 180 ק"מ [כשנשבה ארון הברית בידי
 הפלישתים, כפי שהזכיר מעשה זה בתחילת
 השיעור]⁹, הוא רץ, היום הריצה
 הכי [ארוכה היא לא 180 קילומטר ברצף].

חביב משעלי היה לו חגורה
 שחורה, הוא היה אלוף במשקל
 נוצה, הוא נסע למנילה [בירת
 פיליפינים] אז הוא השכיב חמשה,

אנשים נוסעים לאלפים,
 משוגעים, לא רואים שם שום
 דבר חוץ מקרח, [והכרמל] זה רק
 יערות, ורק מעיינות, ואין סוף
 יערות, ואתה יכול ללכת שם.

כמו ראש פינה, הוא היה בראש
 פינה אמרו לו בוא למירון תעשה
 שם עסק טוב, תמכור את כל
 התכשיטים, ופתאום הוא רואה
 אנשים רוקדים בלי שמפניה בלי

מראי מקומות והערות

ור' סימון אמר, מאה ועשרים מיל הלך שאול
 באותו היום. בשילה היה, ושמע שנשבו
 הלוחות והלך וחטפן מיד גלית ובא. ורבנין
 אמרין, ק"פ מיל הלך שאול באותו היום.
 במערכה היה, וברח לשילה, ושמע שנשבו
 הלוחות והלך וחטפן מיד גלית ובא.

⁹ מדרש שמואל - פרשה יא

וירץ איש בנימין מהמערכה ויבא שילה ביום
 ההוא ומדיו קרועים ואדמה וגו' זה שאול. רבי
 לוי ור' סימון ורבנין. חד אמר, ששים מיל
 הלך שאול באותו יום. במערכה היה, ושמע
 שנשבו הלוחות והלך וחטפן מיד גלית ובא.

כל אחד שני מטר, מנילה, פיליפינים גבוהים, אז הוא רואה 5-0 לטובתם, הוא אמר אם היה 5-0 לטובתו היו עושים לו ליניץ [אחרי התחרות], אז אחרי זה הוא נסע לבוסטון לקבל את אליפות העולם, אז הוא היה אלוף בחגורה שחורה, זה נקרא 'דן', חגורה של דן, ואז הוא הגיע לבוסטון, הוא רואה מוציאים

[חסר ההמשך]

שבת עקב תשפ"ד

האוזניים, והיו צריכות להישאר אלמנות כי לא מחו, אבל הם קבלו [את ראש חודש שהוא] יום טוב שלהן ביום שלישי ורביעי אסור לכבס, מי שיש לה כביסה שתביא לרב, הרב יכבס בשבילה אפילו שזה רק ללחוץ על כפתור, אבל נהגו שהן לא מכבסות בר"ח שהבעל או הילד ילחץ אם צריך משהו.

עשינו את החשבונות, אז יש עוד חשבון של כמה אריות היה אצל דניאל, כי דניאל הוא היה זה שנת את העצה אצל אחשוורוש שלהיות כל איש שורר בביתו, כי לא היה לו שלום בית, כי הלך

בקידוש

כתוב ג' פעמים "את לוחות הברית" כי היה ג' פעמים 40 יום 401 לילה שלא אכל ולא שתה, עכשיו יתחילו ארבעים יום וארבעים לילה לא לאכול ולשתות ואז יזכו לעשרת הדברות, כי הנשים לא חטאו בעגל אז כל שנה מתו [כמדבר] 15,880 כי זה 603,550 ככה זה כתוב במניין בכמדבר צריך לראות את זה לחלק ל 38 שנה זה 15,880, אבל שום אישה לא מתה במדבר, שום אישה לא חטאה, אבל תלשו להם את

שרים כמו בכנסת, ועוד 3 פחות אחד זה 122, כפול 3 כי כל אחד בא עם האישה והילד, זה 4 כפול 366, זה 1464 אריות. כי לדניאל היה אישה פרסית¹⁰,

אצלו בבית מכות, אז אם הוא היה אומר ככה לא היו מקשיבים לו. אז כמה אריות היו שם, 1464 הנה הוא יודע, אתה גם יודע? כי איך מגיעים לזה? היו שם 120

מוראי מקומות והערות

נשוי לשרית שהיתה גדולה ממנו שלא היה יכול לכופה לדבר כלשונו יעץ לעשות כן:

¹⁰ תוספות מגילה יב, ע"ב ממוכן יש מדרש שהיה דניאל ולפי שהיה

כי עכשיו היה נס בת"א, [שהתפוצץ רכב תופת מחוץ לבית כנסת בשעות הערב כשהיה מלא ולא נפגע שום יהודי] זה היה בבית הכנסת הכי גדול בדרום ת"א, רואים בתמונות, זה אולי אלף איש, זה היה נס שאף אחד לא יצא החוצה, כי זה היה בהפסקה בין מנחה לערבית, בד"כ יוצאים החוצה, אבל הגיעו כמה רבנים חדשים, שדרשו משהו מעניין אז הם לא

לא מוכנה לשחרר שקל, אז הם כל הזמן רבו, הוא היה ישראלי והיא הייתה פרסית, כי הפרסים הם קמצנים לא רוצים לשלוח שום כטב"ם, עמדתי על הגג חיכיתי, אני הייתי תמים האמנתי להם שישלחו משהו, לא שלחו כלום, כי כטב"ם זה 200 קמ"ש אז זה לוקח 9 שעות אז כבר התייאשתי, אין לי כוח לחכות, אולי לטיל כי טיל זה יותר מהר.

אבר מהחי, כי הם התעברו מהמים, הכבשים של יעקב, כולם התעברו מהמים, כל אחד יפקוד את אשתו ע"י כוס מים דווקא, ייתן לה כוס מים ועי"ז היא תיפקד.

אליעזר היה נגד השידוך, כתוב ברש"י שרצו לבטל את השידוך. אתה קראת רש"י? לא? ! רש"י פעם עשה לך משהו? אז אתה יכול לקרוא רש"י. שאליעזר רצה לבטל את השידוך כי הוא ראה את עשיו, זה "וכדה על שְכמה" אחרי זה "מחריש" כמה זה מחריש 'מ' 40 'ח' 8 'ר' 200 זה 248, ועוד 'י' 10 ועוד 'ש' 300, זה 558. כמה זה יעקב 182, ועשיו זה 376, כי מי שמחריש זוכה לראות את יעקב אבינו, כי יעקב אבינו יבוא לפה, יעלה שלישי כי אהרון יעלה כהן, ואברהם שני, ויעקב שלישי.

יצאו, זה היה מחבלים משכם, כי הם חפשו את מי שנכנס כל לילה לשכם, נמאס להם, אם היו באים לפה הם היו מוצאים אותם, כי הם פה, עכשיו כולם ייסעו ליוסף מיום ראשון בערב כי חסלו את כל המחבלים לא נשאר אחד.

אחרי שחרית

זה כתוב בהלכות מילה ד' כד' תלמד את זה איתה כל פעם סעיף. הנה יוסף [...] הוא גלגול של יוסף הצדיק כי הכל בגלל יוסף הצדיק, כל הגלויות זה בגלל שמכרו אותו, (אז לא להרביץ לו, אם לא ירביצו לו, אז יתקנו את מכירת יוסף), כי איך אפשר להבין את זה שמכרו את אח שלהם? "לכו ונהרגהו" כי הם כנראה היו שובו בנים כי גם יוסף הביא את דיבתם רעה, אבל איזה דיבה רעה? זה היה דיבה טובה, כי הם אוכלים

והתקדשתם

ילדים שנוגדים בקדושה – עפים באויר

מהכּלל, כּלם זֶה כּאן קְרוּב רַבֵּעַ שְׁעָה מִכָּאן זֶה אֲבִנֵר. אִז כָּל אֶחָד יִסַּע לְאַבְנֵר, וְכָל אֶחָד יִסַּע לְצִיּוֹן שֶׁל אֲבִנֵר. כִּי אֲבִנֵר זָכָה שֶׁהוּא קְבוּר בְּמַעְרַת הַמְּכַפְּלָה, כִּי יוֹאֵב הָיָה בְּיָדַי שְׁלוֹ וְאָמְרוּ לוֹ גְּמַרְנוּ אֶל תַּעֲשֶׂה לָנוּ אֵת זֶה. אִז הוּא לֹא עָשָׂה, הוּא הָיָה יָלֵד טוֹב – יָלֵד טוֹב יְרוּשָׁלַיִם. אִז עֲכָשׁוּ כָּלם נוֹסְעִים לְאַבְנֵר.

וְהַכֵּל בְּזִכּוֹת צְרוּיָה, שְׁעָשָׂה אֶל הוּא הָיָה הַבֵּן שֶׁל צְרוּיָה. כִּי לְמָה קָרָאוּ לָהּ צְרוּיָה? כִּי לֹא הָיָה לָהּ שׁוֹם יֵצֵר הָרַע! שׁוֹם תִּאָּוָה! הִיא הָיְתָה הַבַּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא הָיָה לּוֹ שׁוֹם תִּאָּוָה בְּחַיִּים שְׁלוֹ, בְּלִי חַטָּא, אִז הִיא [גַּם בְּזִכּוֹת אָבִיָּה] הָיְתָה בְּלִי חַטָּא. אִז הִיא קִבְּלָה שְׁלֹשָׁה יְלָדִים שֶׁהֵיוּ עָפִים בְּאִוִיר – עָשָׂה אֶל הָיָה רֵץ עַל רֹאשֵׁי הַשִּׁבְּלִים.

וּמָה עָשָׂה יוֹאֵב? קִפֵּץ עַל הַחוּמָה, הוּא כִּפֵּף אֵת הָעֵץ, הָיָה עֵץ, מִצָּא עֵץ – כִּפֵּף אוֹתוֹ, וְכִכָּה הוּא הִגִּיעַ

זָכָתָה צְרוּיָה שְׁכַל הַיְלָדִים שְׁלָה עָפוּ בְּאִוִיר, כָּל הַיְלָדִים שְׁלָה עָפוּ בְּאִוִיר. כָּל הַיְלָדִים שֶׁל צְרוּיָה הָיוּ עָפִים בְּאִוִיר, עָשָׂה אֶל הָיָה רֵץ עַל רֹאשֵׁי הַשִּׁבְּלִים. וְאַבְנֵר הָיָה – הוּא נָסָה לְדַקֵּר אֵת עֲשָׂה אֶל, הוּא רָצָה לְדַקֵּר אוֹתוֹ קִצָּת. אֲבָל בְּסוּף יוֹאֵב לָקַח אֵת הַנִּקְמָה, יוֹאֵב הָיָה גּוֹאֵל הַדָּם. הוּא אָמַר [לְאַבְנֵר] מָה אַתָּה עֹשֶׂית לְאַח שְׁלִי? הוּא הָיָה רֵץ עַל רֹאשֵׁי הַשִּׁבְּלִים? הוּא הָיָה כִּזָּה רֵץ טוֹב לְמָה עֹשֶׂית לּוֹ כִּכָּה, הוּא [אַבְנֵר] אָמַר 'הוּא רָצָה לְהַרְג אוֹתִי' [אָמַר לוֹ יוֹאֵב] 'מָה פִּתְאֵם לְהַרְג אוֹתָךְ? מָה סִתָּם דְּמִיּוֹנוֹת שְׁלָךְ! הָיָה אִישׁ טוֹב דּוֹקָא, לְמָה לְהַרְג אוֹתָךְ...?' [אָמַר לוֹ אֲבִנֵר] לֹא, הוּא רָצָה לְהַרְג אוֹתִי. [הַשִּׁיב לוֹ יוֹאֵב] טוֹב, אִז לְמָה דְּקִרְתָּ אוֹתוֹ בְּחַמְשָׁה? בְּדַפְּן הַחֲמִישִׁי? הָיְתָה דּוֹקֵר אוֹתוֹ סִתָּם בְּרַגְלָה, וְכָל הַסְּפוּר...

לְכֵן אֲבִנֵר קְבוּר בְּמַעְרַת הַמְּכַפְּלָה, הַיּוֹם כָּלם נוֹסְעִים לְאַבְנֵר בְּלִי יוֹצֵא

לְחֹמָה. אִיךָ שֶׁהוּא הִגִּיעַ לְחֹמָה
הוּא שָׁחַט אֶת כָּלֶם, אֲנָשִׁים חֲפִים
מִפֶּשַׁע.
וְאַחֲרֵי זֶה הָיָה אֲבִישִׁי, אֲבִישִׁי הָיָה
הִכִּי צָדִיק הוּא שָׁקוּל כְּמוֹ שִׁבְעִים
אֶלְף. כִּי אִיךָ אֶפְשָׁר בְּשִׁנְיָה אַחַת

לְהַמִּית שִׁבְעִים אֶלְף, אוֹמֵר הַפְּרָקִי
דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר זֶה הָיָה אֲבִישִׁי.
וּבְזָכוֹת אֲבִישִׁי נִזְכָּה לְגְאוּלָּה
הַשְּׁלָמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן!
(שַׁעוֹר מִתְּשַׁפ"ב).

מעלת נתינת הצדקה

שִׁישׁ שְׂמַטָּת כֶּסֶפִּים .

כְּתוּב בַּמִּשְׁנָה: מַעֲשֵׂה בְּאֶחָד
שֶׁלְקַח כָּל־כֶּלֶה שֶׁל תְּאֲנִים וְקִדַּשׁ
עִם זֶה חֲמֵשׁ נָשִׁים (קִידוּשִׁין נ' ע"ב) ,
אֲתָה יָכוֹל לְקַדַּשׁ אִשָּׁה
בְּתֵאֵנָה, אִם אָדָם מְקַדַּשׁ אִשָּׁה עִם
תְּאֵנָה זֶה סִימָן שֶׁהוּא תִקַּן אֶת חֲטָא
הַתְּאֵנָה, זֶה הַתִּיקוֹן הַשְּׁלֵם,
'כָּל־כֶּלֶה שֶׁל תְּאֲנִים' (=936) זֶה
גִּימַטְרִיָּא גְבִי"ע י"ג = 13 כְּפוּל
ע"ב = 72 (=936), י"ג מְרַמֵּז לִי"ג
מִדּוֹת רַחֲמִים, שְׂאָדָם מְקַבֵּל שְׁפַע
כְּזֶה שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַלְוֹת לְכָל
הָעוֹלָם, "וְהַלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאֲתָה
לֹא תִלְוָה" (שָׁם כח, יב), וְה'

"הַשְּׂמֹר לָךְ פֶּן יִהְיֶה דְבַר עִם לְבַבְךָ
בְּלִיעַל" (שָׁם טו, ט), מַה זֶה
בְּלִיעַל? שְׁלֹא רוֹצֵה לְהַלְוֹת, לֹא
עוֹשֶׂה צְדָקָה, הוּא תְּמִיד מִפְּחָד
וְחוֹשֵׁב 'אוֹלִי יַחְסֹר לִי', 'אוֹלִי
הֵהוּא לֹא יַחְזִיר לִי', אֲכַל תִּדַּע שֶׁזֶה
מִחֲשַׁבֶּת בְּלִיעַל, כִּי בַסּוּף יַחְזִירוּ
לָךְ, מִקְּסִימוֹם זֶה יִתְעַכֵּב עוֹד יוֹם,
עוֹד שָׁעָה, עוֹד דְּקָה, אִזּוֹ הַשְּׂמֹר לָךְ
לְהַגִּיד הֵהוּא לֹא יַחְזִיר לִי, אֲתָה
הַכֶּסֶף שֶׁמְתִי עַל קֶרֶן הַצְּבִי, הַכֶּסֶף
הֵלֶךְ לְאַבוּד, ה' לֹא יֵאבֵה סֶלַח עַל
הַמְחַשְׁבָּה הַזֹּאת, "הַשְּׂמֹר לָךְ פֶּן
יִהְיֶה דְבַר עִם לְבַבְךָ בְּלִיעַל לְאֹמֵר
קָרְבָה שְׁנַת הַשְּׁבַע" וְעַכְשָׁיו יִהְיֶה
שְׂמַטָּה, בְּשַׂמְטָה זֶה לֹא שֶׁלָּךְ, כִּיּוֹן

אומר רש"י שאפילו סוס, הוא רוצה סוס, יש לה כסף בכנק, יש לה מאה אלף שקל, והוא אומר: תקנה לי סוס, או מרכבה עם ארבעה סוסים, הכל אתה צריך לתת לו, אפילו ארבע סוסים, נתון תתן לו' מה שהוא יבקש, ארבעה סוסים, הוא מבקש יאכטה תקנה לו יאכטה, הוא מבקש מטוס פרטי תקנה לו מטוס פרטי, תמיד תתן את הכסף תראה שיהיה לה פי מליון פי מליארד פי טריליון, נתון תתן לו, אל תתעייף, עוד ועוד כמה שהוא יבקש.

מבטיח שאנחנו נלנה להם ולא שהם ילוו לנו, השמר לה פן יהיה עכשיו שנת השמיטה ויהיה לה עין רעה, לא תרצה להלוות, "ורעה עינה באחיה האביון ולא תתן לו", אם לא תתן לו אוי ואבוי, תתקנים חס ושלום הקללה "והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים" (שמות כב, כג), אם מישוהו מבקש צדקה או הלוואה ולא נותנים לו והוא יקרא אל ה'; ה', תראה מה שעושים לי, לא מלואים לי, לא מביאים לי צדקה, ויהיה בך חטא.

"ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכה ה' אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך", ה' יראה שפתחת לו את היד גם הוא יפתח לה את היד, אם אתה עושה חשבון גם הוא יעשה חשבון, אם אדם מתחיל לעשות חשבונות, גם ה' עושה לו חשבונות, תתן לו בלי חשבון, אפילו הוא מבקש ממך סוס לרכב עליו, הוא רוצה סוס, הוא רוצה מרצדס, הוא רוצה יאכטה, תגידי לו מה שאתה רוצה אני יתן לה, גם ה' יתן לה, יתן לה

"נתון תתן לו", תמיד תתן אפילו מאה פעמים (רש"י על הפסוק, ועל פי בבא מציעא ל"א ע"ב), אל תתעייף, אפילו סוס (כתובות ס"ז ע"ב), אפילו מרצדס, אחד היה נוסע במרצדס והוא רגיל לסוע במרצדס וירד מנכסיו ואין לו מרצדס צריך לקנות לו מרצדס, תוציא את כל הכסף שיש לה בכנק או מתחת לבגדים ולקרית ולסדין ותתן לו את זה, אפילו סוס לרכב עליו, אפילו סוס, לה, אין, הוא רוצה סוס אתה חייב לתת לו, לכן

תפתח", עוד פעם כמו "נתון תתן".

ולא תקמץ את היד שלך, ו"לא תקפץ את ידך", אם אדם קופץ את היד אתה בראת פצצת אטום, "וילהכות באגרף רשע" (ישעיהו נח, ד) זה 3,280 מלאכי חבלה (אגרת ר' שמשון מאוסטרופולי הנקראת קודם פסח), כל פעם שאתה לא נותן צדקה כשמבקשים ממך אתה בראת 3,280 מלאכי חבלה, זה הנאצים, החמאס, האל קאעידה, הדאע"ש, כל פעם שאתה לא נותן צדקה ואתה קופץ את היד, ואתה עובר על הלאו של "לא תאמץ את לבבך", אתה מאמץ את הלב, סוגר את הלב, קופץ את היד, מזה נהיה אגרף רשע שזה נאצים, כל ההתהוות של הנאצים זה מזה שאתה מאמץ את האגרוף, תדע לך. (ארזי הלבנון א').

לעוף באויר, יתן לך כנפי נשרים, תגיע לאומן עם השם המפרש, "נתון תתן לו" אפילו מאה פעמים, כבר אין לך כח בשבילו, "ולא ירע ללבך" - שלא יהיה לך לב רע, בתתך לו, "כי בגלל הדבר הזה יברך ה' אלקיך", ה' יברך אותך יפתח לך את כל השערים.

אפילו אם יבוא משיח, יהיה אביונים, "כי לא יחדל אביון מקרב הארץ", איך המדה שה' מרחם על הבן אדם? שהוא מרחם על העניים, אדם לא מגיע לו שום רחמנות, כל כך הרבה עברות, חטאים, אבל אם הוא מרחם על העני ה' מרחם עליו, ולכן יש תמיד עניים, שה' מנסה אותנו אם מרחמים על העניים, ולא אומרים לו: אתה עני, תלך לעבוד, אחרי זה יגידו לך לך לעבוד, תרחם על העני אז ה' ישלח לך, "כי לא יחדל אביון מקרב הארץ ... פתח

הוספות ממורינו הרב שליט"א

שבחי הדר"ן יז

גם אמר שהווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת ווג ויתר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין תיסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרינו הרב רבי אלימלך מליזענסק
זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב במל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר

במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את מבעו ומפיל את עצמו להאש על קדושת השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב במל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע ובפרט ראשונה של שמונה עשרה יתרה בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עיניהם קשים ויפשוטו עורו מבשרו להכחיש חס ושלום ביהודו, יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר לעיל, ובזה יצא ידי חיוב קריאת שמע ויתפלה כדון.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ופשוטחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של

חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה נפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרה ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך מבקו ומזוגו הרע.

זהר פקודי רמה, ע"ב

היכלות מסטרא דקדושה מכאן מתחיל לבאר את ההיכלות שבצד הקדושה. וענין ההיכלות הוא מקומות שדדים בהם נפשות הצדיקים, והם מחולקים ביניהם במחיצה בין היכל להיכל, ויש שם שוערים ששומרים על פתחי ההיכלות כדי שלא יוכל אף אחד מבני היכל אחד להיכנס אל היכל אחר אלא ברשות, דהיינו כאשר הוא ראוי להיכנס לשם. וכפי אחיזת הצדיקים בכל אחת מהספירות, כך יהיה חלקם באותו היכל שמקבל מאותה ספירה, כמו שיתבאר בכל היכל והיכל (אור יקר תרומה סימן ג).

וכתב האריז"ל (עץ חיים שער כסא הכבוד ה-ו) שבכל עולם ועולם מארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשייה, בכל אחד מחמשת הפרצופים שבכל עולם [אריך אנפין, אבא, אמא, זעיר אנפין, נוקבא] יש שבעה היכלות, ושבעה היכלות אלו הם הכלי לכללות עשר הספירות של אותו פרצוף.

ומבואר בשער הכוונות (דרושי ברכת השחר א) שההיכלות המבוארים כאן הם מצד זעיר אנפין שבבריאה, וכוללים את כל העשר ספירות שלו. והגר"א ביהל אור כתב שההיכלות שכאן הם בעשר ספירות של נוקבא שבבריאה (וראה עוד ב'ביאורי הזוהר' להלן רמה, א ד"ה 'היכלא קדמאה').

וראוי להעתיק כהקדמה לענין ההיכלות את לשון העץ חיים (הקדמה לשער ציור העולמות) במהות ענין ההיכלות, וזה לשונו:

וּנְקַדְשֵׁתִי בְּאוֹפֵן הַנּוֹכַח לְעֵיל שְׁאֵפִילוּ הָיוּ הוֹמְפִין אוֹתוֹ רוֹצְחִים בְּאִמְצַע אֲכִילָה וְהִיחֹד הַקְדוּשׁ לְעֲשׂוֹת לוֹ הָעִנּוּיִם קָשִׁים הָיִיתִי מְשַׁמַּח אֶת עַצְמִי עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וְתִבְרָךְ יוֹתֵר מִתְעַנּוּג גְּשָׁמֵי הַזֶּה, אֲךְ יִזְהַר שְׂיִהְיֶה דוֹבֵר אֲמַת בְּלִבּוֹ וְשְׂיִהְיֶה אִזּוֹ בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה תְקוּעַ עַל לוּחַ לְבוֹ בְּתוֹכוֹת וּבְפִנְיֵמוֹת הַלֵּב בְּאֲמַת גְּמוּר, וְלֹא יִשְׁטֶה אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת כְּגוֹנֵב דַּעַת עָלְיוֹנָה חֵם וְשָׁלוֹם.

פלא יועץ אות ז זוזו

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולך במדות וברעות תלוי בומן הזווג ובכונת הזווג, אי לזאת לו ככח ולו כחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחטאים ומפשים בנים משחיתים כל מום כם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו נבר על חטאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנויקים היו צועקים מרה עליו כאמר, למה עברתנו ובעזן חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נומלים

שעומד ברצון ובכוונת האדם, בגין
דאית סדורא דקיימא במלה -
 משום שיש סידור שבח שעומד על
 ידי דיבור אותם שבחים, ו**אית**
סדורא דקיימא ברעותא ובונה
דלבא - ויש סידור שבח שעומד על
 ידי רצון וכוונת הלב, **למנדע**
ולאסתכלא - לדעת ולהתבונן
 בשבחו של הקדוש ברוך הוא, בגין
לאסתכלא לעילא לעילא עד אין
סוף - כדי להתבונן למעלה למעלה
 עד אין סוף, **דתמן תקיעו דכל**
רעותין ומחשבין - ששם תקועים
 ומושרשים כל הרצונות
 והמחשבות, **ולא קיימין במלה**
כלל - ואין הם עומדים להתפרש
 בדיבור כלל, **אלא במה דאיהו**
סתיים - אלא כמו שהאין סוף הוא
 סתום ונעלם, **הכי כל מלוי בסתימו**
 - כך כל דבריו הם סתומים, ולכן
 השבחים ששם הם במחשבה
 ובהעלם.

תא חזי - בא וראה כי **האי דאמרן**
באינון היכלין בלחו - מה שאמרנו
 בכל ההיכלות הללו כולם שבהם
 (תליון) **כל אינון סדורין** - תלויים
 כל סידור שבחי הקדוש ברוך הוא,
 היינו כי **אינון בללא תדא** - הם
 נכללים כאחד, **בגין לאתכללא**

ויש שינוי אחד בין עולמות העליונים
 [מאצילות ומעלה] לבין שלושת עולמות
 תחתונים האלו שהם בריאה יצירה עשייה, כי
 כל העולמות העליונים הכל הם קדושה אחת
 ואלה"ת אחד ואין בהם פירוד חס ושלום, אך
 בשלושת עולמות אלו, בחינת הנשמות שבהם
 הם הנקרא אלה"ת, אך מרוח ואיך - רוח
 ונפש וגוף ולבוש שבכל שלושת עולמות אלו,
 אינן אלה"ת, אלא נקראים שרפים וחיות
 ואופנים וכסא וכיוצא, בין בבריאה בין
 ביצירה בין בעשייה, והבן זה היטב. ועיין
 בהיכלות שבפרשת בראשית ופרשת פקודי
 ותמצא שמות הרוחין והחיות שבכל היכל,
 ורוחין הם סוד בחינת הרוח שבאותו היכל,
 והחיות הם בחינת נפש, והשאר הם כלים,
 והלבושים נקראים שרפים ומלאכים וממונים
 וכיוצא, ואלו היכלין הנזכרים לעיל הם
 בבריאה, ועל דרך זה ביצירה, ושמור כלל זה
 ותבין בכמה מקומות שתמצא בהיכלין
 דבריאה יצירה עשייה מלאכים וכ' והם
 האיברים של הגוף, או הלבוש של היכל ההוא,
 עד כאן לשונו. וכן כתב בספר הליקוטים
 (תצא כא): 'אבל הכלים דבריאה אינם
 אלה"ת, והם שבעה היכלות הנזכרים
 בבראשית.

ותחילה מקדים רבי שמעון כי סדר השבח של
 התפילה מסודר לפי היכלות אלו.

אמר רבי שמעון: הא תנינו באינון
היכלין - הרי למדנו בענין אותם
 היכלות **דאינון קיימין לסדרא**
סדורא דשבחא דקודשא בריך
הוא - שהם עומדים לסדר בהם את
 סידור שבחו של הקדוש ברוך הוא,
בין סדורא דקיימא במלה - בין
 סידור השבח שעומד בדיבור של
 מלות התפילה, **בין סדורא דקיימא**
ברעותא - ובין סידור השבח

יְתִיר בְּכַעוֹתֶיהָ - ומשום כך לא האריך יותר בתפילתו.

ומסיים את דבריו: וְבִלְהוֹ סְדְרִין - וכל סדרי השבחים של ברכת יוצר אור הם כדי לְאַשְׁרָאָה שְׂכִינָתָא בְּעֵלְמָא - להשרות את השכינה בעולם, כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא בְּכָל אֵינֻן הַיְכָלִין דְקִאָמְרִין - כמו שביארנו בכל אותם היכלות שאמרנו בפרשת בראשית.

רבי שמעון הקדים הקדמה נוספת לענין ההיכלות, שבתחילה משכן אדם הראשון היה בהיכלות שבגן עדן התחתון והעליון עד שגורש משם בחטאו וגרם פירוד בין ההיכלות, והתיקון הוא שיחזרו ההיכלות להתייחד ולהתקשר זה בזה (רמ"ק).

רַבִּי שְׁמַעוֹן קָם מִמְקוֹמוֹ וְאָמַר: וְכַאֲהוּ חוּלְקָא דִּילָךְ אָדָם קְדָמָךְ - אשרי חלקך אדם הראשון, שאתה בְּרִיךָ דְכָל נִבְרָאִין דְקִיָּיִמִין בְּעֵלְמָא - בחיר כל הנבראים שנמצאים בעולם, דְרַבִּי לָךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּלָּא - לפי שהקדוש ברוך הוא הגדיל אותך מעל כולם, וְאֶעֱיֵל לָךְ בְּנִגְנָתָא דְעָרִין - והכניס אותך בגן עדן, וְאֶתְקִין לָךְ ז' חוּפּוֹת בֵּיהּ - והתקין לך בו שבע חופותי לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא בְּעוֹנָא דְנַעַם עֲלָאָה - בכדי להשתעשע שם בעונג הנועם העליון, כְּמָה דְאֶתְ

תְתַאֲי בְּעֵלְאִי - וסידור השבחים בתפילה הוא כדי לכלול את ההיכלות התחתונים בעליונים.

כיון שאמר שיש שני סוגי שבח, שבח בדיבור ושבח במחשבה, מביא בדרך אגב דבר נוסף בענין אופן התפילה.

אָבֵל תָּא תְּוִי - אבל בא וראה דבר נוסף בענין אופן התפילה: מוֹשֶׁה פִּדְ סֶדֶר צְלוֹתֶיהָ בְּגִינֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל - משה רבינו כאשר סידר את תפילתו עבור ישראל אחר שחטאו בעגל, אָרִיךְ בְּהַאי צְלוֹתָא - האריך בתפילה זו, בְּגִין דְאֵיחֵי צְלוֹתָא דְקִיָּיִמָא לְעֵילָא - משום שהיא תפילה שעומדת למעלה בתפארת, וְכֵד סֶדֶר צְלוֹתֶיהָ בְּקִצְרוֹ דְאֶחְתֵּיהָ - וכאשר סידר את תפילתו על מחלת אחותו מרים, לָא אָרִיךְ בָּהּ - לא האריך בה, בְּגִין דְקִיָּיִמָא לְתַתָּא - משום שתפילה זו עומדת למטה במלכות, ותפילתו היתה בקיצור, דְכַתִּיב: אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, וְלָא אָרִיךְ יְתִיר - ולא האריך יותר, בְּגִין דְאֵיהוּ מְאִירֵי דְבֵיתָא - משום שמשה אחוז בתפארת ונקרא בעל הבית, כלומר בעלה של המלכות, וּפְקִיד בֵּיתֶיהָ בְּדְקָא תְּוִי - ויכל לצוות את ביתו שהיא המלכות כראוי, וּבְגִין כֵּךְ לָא אָרִיךְ

למעלה לְאֶתְעַמְרָא בְּהוּ - כדי להתעטר בהם, וְאֵינּוּן ז' תְּתַאֲיִן - ואותם שבעה רקיעים תחתונים של גן עדן התחתון קִמְתָּ בְּהוּ לְאֶשְׁתַּעֲשְׂעָא בְּהוּ - עמדת בהם להשתעשע בהם, וּבְבִלְהוּ אֲשָׁלִים לָךְ מְאֹרְךָ - ובכולם השלים אותך אדונך, לְמַחְוֵי שְׁלִים בְּכֵלָא - כדי שתהיה שלם בכל.

עַד דְּאֶתְדַּחֵי רַגְלָךְ - עד שנדחו רגליך בְּתַר עֵיטָא דְּתַהוּא חוּיָא בִישָׂא - אחר עצתו של אותו נחש רע וְאֶתְתַּרְבְּתָּ מִגְּנָתָא דְּעַרְזָן - וגורשת מגן עדן, וְנִרְמָת מוֹתָא לָךְ וְלְכָל עַלְמָא - וגרמת מות לך ולכל העולם, בְּגִין דְּשִׁבְקָתָּ אֱלִין עֲדוּנִין דְּלְעִילָא וְתַתָּא מִשּׁוּם שְׁעֻזְבַּת אֵת אִתְּמַשְׁבְּתוּאן בְּתַר אֵינּוּן בְּסוּפִין מְקַאֲבִין - ונמשכת אחר אותן תשוקות טמאות של עניני החומר שמצד הנחשי, דְּאֶקְרוּן - שנקראים בשם 'רֵאשׁ פְּתָנִים', דְּנוּפָא מְשִׁיךְ בְּהוּ וְלֹא רִוְחָא שֶׁהַגּוֹף נִמְשָׁךְ אַחֲרֵיהֶם וְלֹא הַרוּחַ, בְּמָה דְּאֵת אָמַר - כמו שנאמר: 'רֵאשׁ פְּתָנִים אֲכֹר', וּבְתִיב - ונאמר עוד על התשוקות שבאות מצד הנחש: 'עֲנִימוּ עֲנִי רֵאשׁ'.

אָמַר - כמו שנאמר: 'לְחֻזוֹת בְּנוּעַם יי וְלִבְכָר בְּהִיכְלוֹ', ומפרש: 'לְחֻזוֹת בְּנוּעַם יי' היינו להשיג את נועם הבינה שמתפשטת לְעִילָא - למעלה בגן עדן העליון, וְלִבְכָר בְּהִיכְלוֹ' היינו בהיותו לְתַתָּא למטה בגן עדן התחתון.

ומפרש עוד: 'לְחֻזוֹת בְּנוּעַם יי', היינו לחזות בסודות העליונים בְּאֵינּוּן שְׁבַעַד רְקִיעִין לְעִילָא - שמתגלים על ידי אותם שבעה רקיעים שמעל גן עדן העליון, וְלִבְכָר בְּהִיכְלוֹ' היינו להבין ולהשכיל את אותם סודות בְּאֵינּוּן שְׁבַעַה רְקִיעִין דְּלְתַתָּא - על ידי אותם שבעה רקיעים שלמטה מעל גן עדן התחתון, וְאֱלִין קְרִימִין אִפִּין לְקַבְּלֵי אֱלִין - והרקיעים שבגן עדן העליון עומדים מכוונים כנגד הרקיעים שבגן עדן התחתון ולכן אפשר להשיג את אלו מתוך אלו.

ואמר עוד רבי שמעון לאדם הראשון: וּבְבִלְהוּ קִמְתָּ בְּגִנְתָּא דְּעַרְזָן - ובכל ההיכלות עמדת בהם בגן עדן, אֵינּוּן ז' חוּפּוֹת עֲלָאִין קְדִישִׁין - ואותן שבע חופות עליונות קדושות שהם שבעת הרקיעים של גן עדן העליון קְרִימוּ עֲלָךְ לְעִילָא - עמדו מעל ראשך

וּלְאַתְּקִשְׁרָא דָּא בְּדָא - ויתקשרו זה
 בזה, בְּמָה דְּאוּקְיָמָנָא בְּאִינוּן
 הִיכְלִין דְּקִאָמְרִין - כמו שפירשנו
 באותם היכלות שפירשנום בפרשת
 בראשית. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְיָמָנָא
 הָתָם גּוֹ בְּלָלָא וּאָף עַל גַּב שֵׁשׁ
 פירשנו את ענין ההיכלות בדרך
 כללית, הֵכָא אִית לִן לְפִרְטָא מְלִין
 כאן יש לנו לפרט את הדברים
 וּלְאַתְּקִנָּא לְיַחְוּדָא בְּדָקָא יָאוּת -
 ולתקן את סדרי ההיכלות לצורך
 יחודם כראוי, בְּגִין דְּלָא יִטְעוּן
 חֲבֵרֵיָא - כדי שלא יטעו החברים,
 וְיִהְיוּ בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל - וילכו בהם
 בדרך ישרה, בְּמָה דְּבְתִיב - כמו
 שנאמר: 'פִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָבִי יִי
 וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם' וְגו', הרי שצריך
 להיזהר שלא לטעות בדרכי התורה.

וכך היה העולם עומד בקלוקלו
 מחטא אדם הראשון והלאה, עַד
 דְּאַתָּא אַבְרָהָם חֲסִידָא - עד שבא
 אברהם החסיד, וְשִׂאֲרֵי לְאַתְּקִנָּא
 עֲלֵמָא - והתחיל לתקן את העולם
 כי, וְעָאֵל גּוֹ מְהִימְנוּתָא קְדִישָׁא -
 ונכנס לתוך האמונה הקדושה,
 וְאַתְּקִין לְעִילָא וְתַתָּא - ותיקן
 למעלה ולמטה, היינו שתיקן את
 הפגם שנעשה בְּאִינוּן רְקִיעִין
 עֲפָאִין באותם רקיעים עליונים
 שבגן עדן העליון, וּבְאִינוּן רְקִיעִין
 תַּתָּאִין - ובאותם רקיעים תחתונים
 שבגן עדן התחתון.

אִינוּן תַּתָּאִין - אותם רקיעים
 תחתונים הם הִיכְלִין לְאִינוּן רְקִיעִין
 עֲלֵאִין - היכלות לרקיעים
 העליונים, ותיקונם הוא לְאַתְּאֲחָדָא
 דָּא בְּדָא - שיתייחדו זה בזה

קדושת הברכה

| הברכה – זה קצות החושן |

כסף בבנקים ובסוף באו ולקחו להם את הכסף.

ואם יתנו צדקה "לא תהיה משכלה ועקרה בארצך" (שמות כג, כו), ה' מבטיח שלא יהיה עקרות, "את מספר ימין אמלא", ואם לא יתנו צדקה "ותרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים", ולא מבינים למה היתה שואה? למה? הרי היו צדיקים אדירים? אבל אנשים לא הלוו כספים, לא נתנו צדקה, אנשים מתו מרעב, התמוטטו מרעב, וחתנים וכלות לא יכלו להתחתן, אנשים בכו, בגע שאדם מוריד דמעה אז השני מת על המקום, הוא ישר מת.

"לא תאמץ את לבבך, ולא תקפץ את ידך", יש לאו לא לקפוץ, יש לאו מיוחד שאסור לעשות ככה (- תנועת אגרוף). "להכות באגרוף רשע" (ישעיהו נח, ד), למה מכים? כי אתה לא מלוה, אתה לא נותן, אתה קופץ את היד, אז נהיה אגרוף רשע, אתה בורא אגרוף רשע, כל פעם שאתה לא נותן צדקה, בגע שאדם קופץ את ידו - מישחו מבקש ממך צדקה ואתה לא נותן לו אתה עובר על לאו מיוחד שלא לאמץ את הלב ולא לקפוץ את היד, ואז זה להכות באגרוף רשע, אתה בורא אגרוף רשע, כשאתה עושה ככה אתה בורא לעצמך אגרוף רשע, שאתה בורא 3,280 משחיתים, א' ג' ז' ג' אלפים, ר' פ' זה 280, את זה אומרים לפני ליל הסדר באגרת שכתב רבי שמשון מאוסטרופולי, זה הכל בשביל שאת המצרים הכו 3,280 משחיתים,

פרשת ראה, "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים יא, כו), הברכה זה רק קצות החושן, אם אדם לומד גמרא בלי קצות החושן הוא לא מביין כלום, כל גמרא, אם זה גמרא בבא קמא, הכונס.

הרב שליט"א מקריא את נושאי הפרשה: "ברכה וקללה", "שנת השמטה", "דבר עם לבבך בליעל", אדם לא רוצה להלוות, אדם מפחד שלא יחזירו לו, יש לו קזה פחד, זה נקרא דבר בליעל, אדם הוא לא מלוה כסף כשיש לו בבנק מאה אלף שקל, הוא מפחד להלוות, אולי לא יחזירו, הוא מפחד להלוות, אז יתקיים בו חס ושלום "והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים" (שמות כב, כג), אדם רוצה לחתן את הבת שלו, את הבן שלו, חסר לו מאה אלף, החתנה עומדת להתבטל, הוא הולך ובוכה בכותל, בוכה בקבר רחל, ואתה מחזיק אצלך מאה אלף, אתה אומר: מי אומר שיחזיר לי? מי אומר שיהיה לו? מי אומר שככה וככה? אז ה' אומר תדע לך "אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו" (שם, שם כב), עכשיו הוא הולך לכותל ובוכה, הולך לקבר רחל ובוכה, נוסע למערת המכפלה ובוכה, אנשים מפחדים להלוות לו, יש להם את הכסף, מפחדים, עכשיו העני לא מוחל על זה, ה' הוא לא מוחל, הוא לא יכול למחול, "ה' לא יאבה סלח לו" (על פי דברים כט, יט), ותרה אפי בכם, ובגלל זה היה שואה, אנשים החביאו

לְעֶבֶד שִׁירוֹן לְפָנַי הֶעֱנִי אִזּוּ הוּא – הַלֵּל רֵץ
בְּעֶצְמוֹ לְפָנַי מְרַכֶּבֶת הֶעֱנִי שְׁלוֹשׁ מִיל (כְּתוּבוֹת
ס"ז ע"ב), או שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, כִּאֵן בְּקֶאֱרָדוֹ
בִּירוּשָׁלַיִם הֶעֱתִיקָה, כִּי עַל כָּל צַעַד צְרִיף תִּמִּיד
מִיִּשְׁהוּ שִׁירוֹן לְפָנַי, אַחֲרַת אֵי אֶפְשֵׁר לְעִבּוֹד
- הַמְרַכֶּבֶה לֹא עוֹבְרַת, תִּקְנָה לוֹ סוּס, תִּקְנָה לוֹ
עֶבֶד, תִּקְנָה לוֹ מְרַצֵּס תִּקְנָה לוֹ, שֶׁהוּא יוֹכֵל
לִיסוּעַ לְשׂוּדָה, אַחֲרֵי הַרֵב, אֲבָל לֹא שׂוּדָה יִשְׁרָף
בְּאֶמְצַע הַדֶּרֶךְ, אַחֲרֵי 120 זֶה כֶּבֶר הַמְּנוּעַ נִשְׂרָף,
200 זֶה כֶּבֶר ה' יִרְחֵם, וְיִשְׁלַחְתִּי אֶת הַצֶּרְעָה
לְפָנֶיךָ" (שְׁמוֹת כג, כח). ה' יִשְׁלַח לְךָ אֶת הַכֹּל,
הַכֹּל יַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֲתָה תִתֵּן לְעֵנִי אֶת הַכֹּל גַּם
אֲנִי יִתֵּן לְךָ אֶת הַכֹּל, תִּתֵּן לוֹ סוּס, תִּתֵּן לוֹ עֶבֶד,
מְדַבְּרִים שֶׁעֲכָשְׁיוּ יֵשׁ לְךָ כֶּסֶף בְּבִנְיָן תִּקְנָה לוֹ
אֶפִּילוֹ סוּס, תוֹצִיא אֶת הַכֶּסֶף, אֵל תִּקְפֵּץ, בְּגִלְל
זֶה בָּאָה שׂוּאָה. (אֲרוֹזֵי הַלְּבָנוֹן ג').

אֲתָה מְאֻמֵּן אֶת הַלֵּב, אֲתָה סוֹגֵר אֶת הַלֵּב, אֲתָה
קוֹפֵץ אֶת הַיָּד, סוֹגֵר אֶת הַיָּד לֹא לְתַת, אֲתָה
מְחַזֵּק אֶת הַכֶּסֶף בְּכִיס, מְחַזֵּק אֶת הַכֶּסֶף חֲזָק,
יֵשׁ לְךָ 'חֲזָקָה' עַל הַכֶּסֶף, בְּאוֹתוֹ רָגַע אֲתָה בּוֹרָא
אֲגֵרָף רְשָׁע, וְזֶה שֶׁל הַנְּאֻצִּים, שֶׁל הָאִירָאִים.

"לֹא תִקְפֵּץ", יֵשׁ לֹאוֹ מִיּוֹחַד לֹא תִקְפֵּץ וְלֹא
תִאֻמֵּן, וְכֹל זֶה כְּתוּב בְּפִרְשָׁה, "פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת
יָדְךָ", תִּפְתַּח אֶת הַיָּד, תִּפְתַּח אֶת הַלֵּב, תִּתְחִיל
לְפִתּוֹחַ אֶת כָּל הַמְּסָכִים, אֲתָה בּוֹרָא לְךָ מְסָכִים,
בּוֹרָא לְךָ מְסָכִים לְלִמּוּד, אֲתָה לֹא מְבִין קְצוֹת
הַחֲשׁוֹן וְעַל יְדֵי הַצְּדָקָה יִפְתַּח הָרֹאשׁ, 'נִתְּוֵן
תִּתֵּן לוֹ דֵי מַחְסוֹרוֹ' - אֶפִּילוֹ סוּס תִּקְנָה לוֹ, מִה
שְׂרִשׁ"י (עַל הַפְּסוּק) אוֹמֵר, סוּס לְרִכְבַּ עֲלִיו,
וְגַם עֶבֶד, הַלֵּל הִיָּה שׁוֹכֵר עֶבֶד שִׁירוֹן לְפָנַי עֲנִי
אֲחַד בֶּן טוֹבִים וּפְעַם לֹא הִיָּה לְהַלֵּל כֶּסֶף לְשִׁלֵּם

מחודש הצדיקים

מערת המכפלה |

בערב ראש חודש אלול

התפלה הכי מתקבלת זה במערת המכפלה, בפרט בערב ראש חודש אלול. שכל כלל ישראל מתכנסים בערב ראש חודש אלול. שאז התפלה מתקבלת ביותר, זה כמו ראש השנה ממש. כמו הרב'ה אמר שמי שבא אליו כבר לסליחות, אז זה כמו שהוא בראש השנה - די ועלט ואלט געווינטשן אזא ראש השנה, אזוי וויא ביי אייך ערב ראש השנה. (ע' חיי מוהר"ן ש"ה). הוא אומר זה הראש השנה האמתי, ראש חודש אלול זה כבר, אנחנו זוכים לקדם את אלול, שהזקנים היו מתעלפים. ר' יצחק ברייטער היה מתעלף, שהוא היה מברך את החדש הוא היה אומר 'אלול', והוא כשהוא היה אומר 'אלול הוא היה מתעלף.

וככה אצל כל הליטאים, כל הראשי ושיבות היו מתעלפים שהיו אומרים אלול, והתלמידים שלהם היו מתחבאים מתחת לשלחנות, מתחת לספסלים מרב פחד. כשאומרים אלול אז כל הגוף רועד! כל הגוף רועד!

אז לכן אלול זה לא, לו, - פעמים לו, כי באלול אנחנו רואים "נכון עלילות לז' שה' עושה עלילות, כל יום עלילות חדשות. כל שגיה חדשה לגמרי, כל שגיה היא יותר חדשה מהשגיה הקודמת. כי העולם הולך שענר ושענר, [יפה ויפה ע' שיחות הר"ן ש"ז]. אפלו שהדורות יורדים, אבל הנשמות נמוכים יותר, שאלמלא היינו קרובים לשיבירה היינו טובים. כי השכינה זה הצדיק, והצדיק

מתחדש. [אדם] אם הוא מקרב לצדיק האמת הוא מתחדש בכל שגיה. הוא כבר אדם חדש לגמרי, זה כבר שמש חדשה. כי זה לא כמו שחושבים שזה אותה שמש ואותה ירח, כל שגיה זה כבר שמש [חדשה] "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית".

לכן שמגיע חודש אלול - בתולה, שזה ממש לדה חדשה לגמרי, זה יצירה חדשה, אלול זה בריאה חדשה. כי בכ"ה אלול נברא העולם, חמשה עשר - אומר הבני יששכר - באב ארבעים יום קדם. כמו חמישה עשר בשבט זה ארבעים יום לפני כ"ה אדר. כל זה מסביד רבי אליעזר הגדול שהעולם נברא בכ"ה אלול, א' תשרי זה אדם הראשון,

לכן בחברון, חזבים כלם להיות בחברון איש לא יעדר! שלא יקרה כזה שאדם לא הגיע לאלול. חזבים ביום חמישי בלילה להיות כל עם ישראל! על כל כותותיו ופלגיו, לא משנה כלם זה איש אחד! כאיש בלב אחד, כאיש אחד! "שכם אחד על אחיך" (בראשית מ"ח כ"ב) - כתוב אצל יוסף הצדיק, כי יוסף נמצא איפה שכלם נמצאים. אומר הירושלמי רב הונא נכנס לבית של ר' חייא, הוא ראה את יוסף הצדיק. איפה שהצדיקים שם נמצא יוסף הצדיק, זה כמו לסוע לשכם. עכשו שנוסעים לחברון לעצרת, שזה עצרת של ראש השנה, ממשיכים את כל התקונים של ראש השנה, ומתכפרים כל העוונות - מי שעושה תשובה שלמה באמת. (שעור שנמסר ביום ראשון כ"ד אב לקראת העצרת במערת המכפלה בערב ראש חודש אלול

מילותא דבר יהותא

מה הוא רצה...

6: מתי נזכר שצריך להוריד את הפח: 0% - כשאני יוצא מהבית 100% - כשאני חוזר לבית.

7: עזבו אתכם מווי. יש עכשו פקקים מאיפה שאתם עכשו, עד לאיפה שאתם צריכים להגיע.

8: לכל אחד יש את החבר הזה, שאסור לספר לו בדיחות בלילה. כי כשהוא יבין, הוא יכול להעיד את כולם...

9: גם בכור של האטום האירני האדם הכי חשוב הוא זה שמחזיק את השלט של המזון.

10: מדהים איך בשיחה ללא קליטה. הדבר היחידי ששומעים ברור זה: "אין לי קליטה. נדבר אחרי זה".

1: אבא אחד הגיע לביקור בתלמוד תורה, וראה שהמורה של הבן שלו מלמד אותו לקרוא קדיש מהסידור. האב התעצבן: אני עדיין בחיים, למה שילמד להגיד קדיש?! ענה המורה: עד שהוא ילמד להגיד קדיש - אתה לא תהיה בחיים...

2: איזה ילד אמר: בשבילי, אבא שלי הוא כמו אלוקים. חברו שאל אותו: אז למה אתה לא מקשיב לו? ענה הילד: כי אני לא דתי!...

3: חברים! כללים חשובים לדרשות: "לא איש דברים אנוכי" - רבע שעה. "אני יגיד משהו קצר" - חצי שעה. "לא הכנתי כלום" - 45 דקות.

4: הבעיה בקיץ - זה שאתה לא יודע אם חם או שאתה סתם שונא את כולם.

5: לא מוצא את הטלפון. מבקש מחבר שיתקשר לטלפון. אחרי עשר דקות מתקשר לחבר, שואל

קדושת הצדיקים

| הצדיק הוא האבא האמיתי |

אֲשֶׁר יֵלְדָה לְבִתּוֹאֵל" (בראשית כ"ד ט"ו). נכון הוא ילד אותה, יש פה קשר, קשר ביולוגי, אבל הוא לא אבא שלה, היא הבת של אברהם. רבקה נקראת בת של אברהם – בת של הצדיק. כל בת היא בת של הצדיק! היא בכלל לא שייכת לאבא שלה, היא שייכת רק לצדיק, רק לצדיק! והצדיק יכול לעשות את כל הנסים בעולם! כל הנסים בעולם הצדיק יכול לעשותו. אין גם שהוא לא עושה! לפקד את כל העקרונות. (שעור מתשפ"ב).

אֲמָרוּ לְבִתְיָהּ מַה עִם כְּבוֹד אָב וְאִם? אָבָא שְׁלָךְ אֲמַר כָּל יֶלֶד יְהוּדֵי שְׂפוּגָשִׁים לְשׁוֹחֵט אוֹתוֹ, מִיָּד לְשַׁחַט, לְהִבִּיא לוֹ אֶת הַדָּם. כָּל נַעֲרָה קְבֵלָה שְׁנֵי כַּדִּים עִם שְׁנֵי חֲלָפִים. מַה קּוֹרָה כָּאן? לְמַה אֶת לֹא שׁוֹמַעַת בְּקוֹל אָבָא שְׁלָךְ? הִיא אוֹמְרָת, זֶה לֹא אָבָא שְׁלִי! מַה פְּתָאם אָבָא שְׁלִי, זֶה לֹא אָבָא שְׁלִי. רְשַׁע מְרָשָׁע, רוֹצֵחַ, שׁוֹחֵט תִּינוּקוֹת. כְּמוֹ שְׂרַבְקָה אֲמָרָה, זֶה לֹא אָבָא שְׁלִי. [לֹא כְּתוּב] דְּרַבְקָה בִּת בְּתוֹאֵל' [אֵלָּא כְּתוּב] "רַבְקָה..."

הילדים

| צריך לשיר ולנגן עם הילדים |

נח כתוב "לפיד בוז לעשתות" (איוב י"ב ה') היה צועק עליהם "לפיד בוז" יהיה לכם גיהנום, את מי מענגין הגיהנום, עכשו אדם בתוך התאוה שלו, בתוך היצר הרע שלו, בתוך השטויות שלו הכלבול שלו לא מענגן אותו שום דבר. הוא בתוך השטויות, הוא לא יכול לצאת מהשטויות. צריכים לנגן לפגיו, כמו שאמר איוב "ויהי לאבל כנרי ונגבי לקול בכים" (שם ל' ל"א) הוא אומר לא נגנתי בכנור. (שעור מתשפ"ב).

אדם הראשון היה צריך להחזיר את כל העולם בתשובה, היה לו מליאדיים של ילדים. הוא חי תשע מאות ששים שנה, הוא היה צריך להחזיר בתשובה, את כל הילדים. לשיר אתם, לעשות אתם מלכה, לעשות אתם תפלת שחרית שש שעות, אז כלם היו עושים תשובה. הוא רק סתם ראו הוא סתם משעמם להם הוא היה סבא משעמם.

קדושת הבית

| הנשים היום – מדור המדבר |

המדבר, האר"י מביא בפרשת שמות בספר הליקוטים שיורדות נשמות של דור המדבר ולכן היום כל הנשים למדניות כל הנשים לומדות והכל זה לא היה דבר כזה נשים לא ידעו א' ב, עד לפני מאה שנה אשה לא ידעה א' ב' לא ידעה איך להחזיק סידור, ר' לוי יצחק אומר שאם היא מחזיקה את הסידור הפוך זה מראה שלא למדו אותה להתפלל אז לכל הפחות להחזיק סידור הפוך, אבל היום... אז אומר האר"י שהיום כל הנשים הם היו במתן תורה הנשים היום הם כולם היו במתן תורה ועל הנשים לא נגזרה גזרת המרגלים. (שעור מתשפ"ב).

כתוב "וּבְאֵלֶּה לֹא הָיָה אִישׁ" (במדבר כו, סד), נשים נשאר אצל גברים לא נשאר כי הנשים היו כולם נביאות אז רש"י אומר כאן בפרשת פנחס נקרא את זה ב"ז בתמוז כתוב ובאלה לא היה איש מה הפירוש לא היה איש אומר רש"י שכל האנשים מתו רק נשאר יהושע וכלב אבל הבנות נשארן, כי כולם היו נביאות, במדבר כולם היו נביאות דרגה של נביאות כולם האמינו שיהיה ניסים אז לכן בזכות נשים צדקניות יצאו ממצרים. עכשיו האר"י אומר יורדות הנשמות של דור

קדושת התורה

| התורה נתנה במדבר |

והכרמל היו שני מרדנים, שני חצפנים, אחד קראו לו תבור אחד קראו לו כרמל. הם אמרו, אנחנו לא זזים אחורה, מתקדמים להר סיני מתקדמים למדבר.

מדבר ממש, התורה נתנה במדבר, מקום שאין צמת, אין כלום אין עשב. מדבר ממש שאין כלום, בשביל לדעת שאדם הוא מדבר, אדם הוא מתחיל מחדש! אדם מתחיל ללמד תורה כמו רבי עקיבא, בגיל ארבעים יכול להתחיל לדעת את כל הש"ס. בגיל ארבעים כבר ידע את כל הש"ס, וכל התורה עברה דרך רבי עקיבא. ואמר לו רבי אליעזר אם היית בא לכל השעורים, היית נצל מהמסרקות של ברזל. כי היה לו ניצוץ מזמרי. (שעור מתשפ"ב).

על הכרמל הודידו אש מהשמים, הכרמל בעצמו עף באויר.

הכרמל לא ותר, "כי תבור בהרים וככרמל בים" (ירמיהו מ"ו י"ח), הכרמל היה בתוך הים. מצאו מאבנים, של דגים סרטנים. מצאו מאבנים, ראו שזה מה שהים פעם כסה את הכרמל. "כי תבור בהרים וככרמל בים יבוא" הכרמל עף באויר, התבור עף באויר כלם עפו. האורסט.

ה' אמר לו "למה תרצדון הרים נבגנים" (תהלים ס"ח י') כלם ללכת, כלם ללכת, כלם אחורה. אחורה פנה, כלם אחורה פנה, כלם לחזר למקום שלהם. מה אתם רצים? התבור

▲ טראמפ חזר בתשובה 😊

▲ חדשות מסעירות

לקראת ט"ו באב
הבא עלינו לטובה,
תועד הנשיא ביידן
מתכוון לברכת
האילנות

אחד נוסע ברוביקון
השני נוסע במרצדס
השלישי בפרארי
בסוף כלם מגיעים
לסוּאנה של
חברת קדישא
תשתדלו כמה
שפחות
להתלקח בדרך

יעקב ביטון אעופה אשכונה

אוטובוסים ומיניבוסים
מ-4 עד 60 מקומות

הסעות | תיירות
משלחות | אחמי"ם
מוסדות | טיולים

שירות V.I.P

0587146148

y0587146148@gmail.com

החיזוק היומי

♦ לא להכות את הילדים ♦

הרב'ה אמר: שאסור להרביץ לילדים.

הרב'ה, הצדיק היחידי בכל הדורות, שאמר, שאסור להרביץ לילדים.

אחרים אומרים, להפך -

כמה שמרביצים יותר זה יותר טוב, הילד יותר מונק... הוא יותר יהיה צדיק... הוא יהיה גדול הדור...

לפי המכות שהוא יקבל - הוא יהיה כמו החזון איש...

הרב'ה אמר הפוך - שאסור לגעת בילד, לתת לו להתפתח לבד לפי הקצב!

"חושך שבטו שונא בנו"

אפלו שכתוב 'שבטו' הכונה ל"מוסר".

לא חס ושלום סטייה, מכה!
רק לאמא מתר - אמא זה משהו אחר.

אבל לאבא - אסור לו אף פעם לגעת בילד!

לאבא - אין שום הצדקה!

♦ שכל האישה ♦

אומר בעל הטורים:

למה כתוב "בנות צלפחד", צריך להיות כתוב: "נשות צלפחד"?

כי הבת - יש לה יותר שכל מלבן!

למה קוראים לה "בת",

כי הבנות יש להן בינה יתרה.

השכל שלה הוא פי מליון מהשכל של הבן!

הגבר יש לו 'שכל עקום'.

ותפקיד האשה: "לישר" את השכל של האישי!

כל השמוש שלה בעולם הזה - "לישר" את השכל של האישי!

השכל שלו תמיד נשאר עקום;

אפלו בגיל ארבעים - הוא נשאר עקום.

אבל האשה מאז שהיא נולדת;

כבר יש לה את השכל הישר.

ולכן: הבת כבר בגיל שתים עשרה;

היא חיבת במצוות!

בפרשה בה מטופר על אליעזר שהגיע לחוץ לבקש אישה ליצחק אבינו וראה את רבקה, כתוב אצל רבקה 9 פעמים כד, וחידש מורינו הרב שאם היה כתוב 10 פעמים כד, שעשר כפול כד גימטריא 240, אזי הייתה זוכה לשם ע"ב והייתה מכניעה את קליפת עשו לגמור ויהיה מגיע משיח ויורד בית מקדש של אש, וביאר מורינו הרב שסוד זה מרומז שעל פי חשבון המבוסס על ברכת יואב "פָהֶם וְקָהָם מֵאֵה פְעֻמִּים" (שמואל ב' כ"ג.) שביאר רש"י שהכוונה ל 2 × מאה פעמים שאם ממשיכים חשבון זה 240 פעמים מגיעים למספר של 72 ספרות - שם ע"ב.

כפול	הוצאת:	ספרות	כפילים
10	1024	3	אלף
20	1048576	6	מיליון
30	1073741824	9	מיליארד
40	1099511627776	12	אלף מיליארד
50	112589906842624	15	מיליון מיליארד
60	1152921504606846976	18	טרייליון
70	1180591620717411303424	21	אלף טרייליון
80	1208925819614629174706176	24	מיליון טרייליון
90	1237940039285380274899124224	27	מיליארד טרייליון
100	1267650600228229401496703205376	30	אלף מיליארד טרייליון
110	1298074214633706907132624082305024	33	מיליון מיליארד טרייליון
120	1329227995784915872903807060280344576	36	טרייליון טרייליון
130	1361129467683753853853498429727072845824	39	אלף טרייליון טרייליון
140	1393796574908163946345982392040522594123776	42	מיליון טרייליון טרייליון
150	1427247692705959881058285969449495136382746624	45	מיליארד טרייליון טרייליון
160	1461501637330902918203684832716283019655932542976	48	אלף מיליארד טרייליון טרייליון
170	1496577676626844588240573268701473812127674924007424	51	מיליון מיליארד טרייליון טרייליון
180	153249554086588858358347027150309183618739122183602176	54	טרייליון טרייליון טרייליון
190	1569275433846670190958947355801916604025588861116008628224	57	אלף טרייליון טרייליון טרייליון
200	1606938044258990275541962092341162602522202993782792835301376	60	מיליון טרייליון טרייליון טרייליון
210	1645504557321206042154969182557350504982735865633579863348609024	63	מיליארד טרייליון טרייליון
220	168499666696914987166688442938726917102321526408785780068975640576	66	אלף מיליארד טרייליון טרייליון
230	1725436586697640946858688965569256363112777243042596638790631055949824	69	מיליון מיליארד טרייליון טרייליון
240	1766847064778384329583297500742918515827483896875618958121606201292619776	72	טרייליון טרייליון טרייליון